

نشریه سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در خارج از کشور

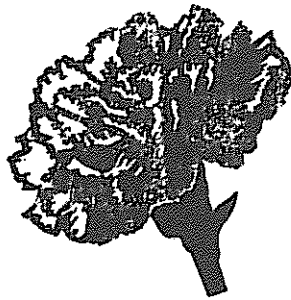
دوشنبه ۸ اردیبهشت ۱۳۵۶ برابر ۲۸ آوریل ۱۹۸۶
بها ۶۰ ریال - سال سوم - شماره ۱۰۴

کارگران مبارز ایران!

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) صدمین سالگرد اول ماه مه، عید کارگران و رنجبران، روز همبستگی بین المللی طبقه کارگر را به شما رزمندگان سترگ کار و مبارزان ثابت قدم راه آزادی، استقلال، صلح و سوسیالیسم، شادباش می گوید. عید همبستگی زحمتکشان به همه انسان های مبارز و شریفی که نیروی خلاقه کار و اندیشه شان را برای ساختن دنیایی شایسته زندگی انسان، به کار می گیرند، مبارک باد.

از زمانی که درفش خونین اول ماه مه به نشانه همبستگی کارگران علیه استثمار و ستم سرمایه داری برافراشته شد، یکصد سال می گذرد. در این صد سال، طبقه کارگر به پیروزی هایی دست یافت که بشریت محروم، طی چند هزار سال نبرد طبقاتی، در آرزویش بود. طبقه کارگر در بخش مهمی از جهان به قدرت رسید و در آنجا حکومت کارگران، برای همیشه به استثمار ستم، چهل و نابرابری اجتماعی پایان داد. امروز جنبش کارگری در جهان سرمایه داری بقیه در صفحه ۲

صد سال نبرد پیروزمند طبقه ای جهانی

کارگر اعتصاب کرده و سپس چهل هزار تن دیگر به آنها پیوسته بودند، پلیس و باند های مسلح اعتصاب تنک علیه گردهمایی های کارگران وارد عمل شدند. در روزهای سوم و چهارم ماه مه، ده کارگر توسط پلیس به قتل رسیدند. چهار تن از رهبران جنبش نیز در نوامبر ۱۸۸۷ به اتهام به راه انداختن آشوب به دار آویخته شدند. یکی از محکومین در پای چوبه دار فریاد زد: "روزی خواهد رسید که خاموشی ما در گور، نیرومندتر از سخنان ما خواهد شد."

تولد اول ماه مه به مثابه عید کارگران

کنگره موس بین الملل دوم کارگری، که در ژوئیه ۱۸۸۹ در پاریس تشکیل شد، در قطع نامه ای که "ریمون لاپین"، از رهبران جنبش اتحادیه ای فرانسه، به کنگره ارایه نمود، مقرر داشت همه ساله در اول ماه مه، کارگران همه کشورها برای تحقق خواست های خود، کرم هم آیند.

درست صد سال پیش، در نخستین روز ماه مه ۱۸۸۶، در ایالات متحده آمریکا اعتصابی عمومی آغاز گردید. در مراکز مهم صنعتی، مانند نیویورک، فیلادلفیا، شیکاگو، لوئیزیویل، سنت لوئیز، میلواکی و بالتیمور، حدود ۳۵۰ هزار کارگر از ۱۱۵۶۲ کارخانه برای برقراری روز کار هشت ساعته، دست از کار کشیدند. اول ماه مه در آمریکا معمولاً موعد انعقاد قراردادهای جدید کار بود و کارگران می خواستند در قراردادهای جدید، هشت ساعت کار در روز تثبیت گردد.

اعتصاب اول ماه مه ۱۸۸۶ آمریکا، از آنجا که برای تحقق یکی از خواست های اصلی جنبش بین المللی کارگری بود، اهمیتی فراتر از مرزهای آمریکا داشت. خواست عمده اعتصاب، برای ۲۰۰ هزار کارگر تحقق یافت. اما مابقی اعتصاب کنندگان در معرض ددمنشانه ترین یورش های سرمایه داران قرار گرفتند. در شیکاگو، که روز اول ماه چهل هزار

فریدریش انگلس درباره این تصمیم نوشته است: "قطع نامه درباره اول ماه مه، بهترین مصوبه ای بود که مورد تایید کنگره مقرر گرفت. این قطع نامه، قدرت ما را در سراسر جهان نشان می دهد، و بین الملل را بهتر از همه کوشش های صوری به منظور بازسازی آن، احیا می کند..."

تصمیم کنگره پاریس، برای نخستین بار در اول ماه مه ۱۸۹۰ به اجرا درآمد.

تدارک ماه مه در همه جا

کارگران بسیاری از کشورها، با شوق زیادی به استقبال تدارک بقیه در صفحه ۶

مقابله با کاهش قیمت نفت با تشدید فشار بر محرومان

بنا بر گزارش خبرگزاری اوپک، بیانیه پایانی اجلاس اوپک، دوشنبه شب اول اردیبهشت در ژنو منتشر شد. این بیانیه حاکی از آن است که کشورهای عضو اوپک در این اجلاس نیز موفق به دستیابی به یک توافق عمومی نگشتند. عدم توافق اوپک در اتخاذ تصمیم موثر و همچنین پایان یافتن اعتصاب کارگران نفت نروژ که منجر به از سرگیری صادرات نفتی این کشور گردید، بار دیگر قیمت نفت را در بازارهای جهانی کاهش داد. براساس آخرین اخبار منتشره، تزریق ۱ میلیون بشکه نفت نروژ در بازار جهانی، یک دلار دیگر از قیمت نفت کاست و ارزش این فراورده در بازارهای اسپات به پشکای معادل ۱۱/۹۰ دلار تنزل یافت.

کاهش فاحش قیمت نفت که تنها ظرف چهار ماهه اخیر سال جاری میلادی از ۲۸ دلار به ازای هر بشکه به ۱۱ الی ۱۲ دلار تنزل یافته است، بقیه در صفحه ۱۲

دختران در مراکز آموزشی آماج شدیدترین تحمیلات ارتجاعی

توجه و تحمیل قرار دارند. آنان در مدارس و دانشگاه آماج شدیدترین تحمیلات ارتجاعی رژیم قرار می گیرند. این تحمیلات ویژه خود را به صورت مساله حجاب، اعمال انواع محدودیت ها و فشارها در زمینه کنترل رفتار، و... نشان می دهد. می گوئیم با استناد به گزارش های مستقیم از مراکز آموزشی چند شهر، گوشه ای از وضعیت موجود در این زمینه را به نمایش بگذاریم.

در صفحه ۲

حکومت خمینی برای جاری ساختن باورهای عقب مانده و ارتجاعی خود توجه ویژه ای به مدارس و مراکز آموزشی دارد. این توجه ویژه بر این گمان تکیه دارد که بارواج این باورها در مراکز آموزشی - که در رواج آنها از انواع اهرم های فشار استفاده می شود - تحت تاثیر نیروی عادت، اذعان شکل نا گرفته جوانان بر بنیاد تفکر آنان شکل خواهد گرفت. اما در این چارچوب دختران دانش آموز و دانشجو باز هم بیشتر در کانون این

شاد بهمان ای هنری رنجبر!

شاد بهمان، ای هنری رنجبر
ای شرف دوده نوع بشر
ای ز تو آباد جهان وجود
هیچ نبود ارکه وجودت نبود
دولت شاهان اثر گنج توست
راحت اعیان ثمر رنج توست
گرتو دوروزی ندمی تن به کار
یکسره نابود شود روزگار
باعث آبادی عالم تویی
رنجبر، معنی آدم تویی
ابوالقاسم لاهوتی

فرخنده باد اول ماه مه، روز همبستگی جهانی کارگران!

اعلامیه کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) صدمین سالگرد اول ماه مه گرامی باد!

تورم و گرانی به مردم تشدید تضیقات علیه تعاونی‌ها، تدوین لایحه ضد کارگری قانون کار همه و همه بیانگر خیانت رژیم خمینی علیه کارگران و زحمتکشان ایران است. از مبارزه دهقانان علیه بزرگ مالکان قاطعانه حمایت کنید. بازگردانیدن زمین‌های دهقانان به بزرگ مالکان و واگذاری زمین‌های شهری به زمین‌خواران را افشا کنید. با تقویت تعاونی‌های مسکن کارگری علیه کارشنکی‌های وزارت مسکن و سازمان زمین‌های شهری مبارزه کنید.

غارتگری کلان تجار و دولت حامی آن‌ها را قاطعانه افشا کنید. برای افزایش سهمیه تعاونی‌های مصرف کارگری مبارزه کنید. کارشنکی وزارت بازرگانی و وزارت کار را در امور تعاونی‌های مصرف افشا کنید. علیه دست اندازی کلان تاجران و دولت در مدیریت اتحادیه امکان و برای اداره این اتحادیه توسط نمایندگان منتخب خود مبارزه کنید. توطئه بازپس دادن کارخانجات ملی شده به بخش خصوصی را قاطعانه افشا و خنثی کنید. برای تقویت تعطیل رسمی اول ماه مه مبارزه کنید.

کارگران مبارز!
رژیم خمینی شمارا از اساسی‌ترین حقوق صنفی-سیاسی محروم کرده است. رژیم، در صدد است لایحه ارتجاعی ضد کارگری دولت را با کمی جرح و تعدیل برای تصویب آماده کند و به عنوان قانون کار به کارگران تحمیل نماید. اما طبقه کارگر با مبارزه پیگیرانه و قاطعانه خود علیه قانون کار زمان شاه، پیش‌نویس ترحمی و لایحه اخیر، نشان داد که تنها آن قانون کاری را به رسمیت می‌شناسد که با مشارکت نمایندگان واقعی کارگران تدوین شود و مدافع حقوق کارگران باشد.

در سال گذشته، رژیم قانون ارتجاعی شوراها را به تصویب رساند تا شوراها را فرمایشی را به کارگران تحمیل کند.

اما کارگران قانون شوراها را اسلامی‌سازی، انتخابات فرمایشی و کاندیداهای تحمیلی رژیم را افشا کرده و تنها از نمایندگان واقعی خود دفاع می‌کنند. کارگران پیشرو آگاه در شرایط پلیسی حاکم بر کارخانجات، برای ایجاد و هدایت تشکلهای صنفی مستقل هسته‌های مخفی کارگری را سازمان می‌دهند. مبارزه برای ایجاد تشکلهای واقعی کارگری یکی از جهات اصلی پررنگ‌داشت اول ماه مه است.

تاکید بر تامین حق کار و امنیت شغلی و مبارزه قاطعانه علیه اخراج یکی دیگر از عرصه‌های اساسی اتحاد و مبارزه کارگران در دفاع از حقوق صنفی و اجتماعی است. رژیم ارتجاعی و کارگرسنیز خمینی به واسطه سیاست ادامه جنگ و تشدید بحران ارزی به اخراج گسترده کارگران دست می‌زند. برای مقابله با اخراج و بیکاری، علیه جنگ مبارزه کنید.

افزایش سرام آور هزینه زندگی در یک ساله اخیر، یکی از انگیزه‌های اصلی اعتراضات و اعتصابات کارگری علیه رژیم بود. مبارزه برای افزایش دستمزد و بهبود شرایط کار، دریافت حقوق و مزایا، سود ویژه، تدوین و اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل، تامین اجتماعی و حقوق صنفی دیگر از عرصه‌های اساسی جنبش مطالباتی و اعتراضی کارگران است. باید با سازماندهی مطالبات مردم صنفی و پیوند آن با عرصه‌های عالی‌تر جنبش کارگری، وسیع‌ترین بسیج توده‌ای را برای مقابله با رژیم خمینی سازمان داد.

کارگران پیشروی صنعتی به ویژه کارگران واحدهای استراتژیک مانند پالایشگاه‌ها، ذوب آهن، نیروگاه‌ها، راه آهن، گمرک و نظایر آن، نقش حساس و ویژه‌ای در گسترش و اعتلای مبارزه اقتصادی-سیاسی طبقه کارگر دارند. رژیم در برابر اراده متحد شما کارگران درمانده و زیبن است. با تشکیل کمیته‌های اعتصاب و هماهنگ کردن آن با مبارزات دیگر اعتصابات رشته‌ای و منطقه‌ای را سازمان دهید.

کارگران مبارز ایران!

برای تحکیم همبستگی طبقاتی طبقه کارگر ایران،

برای تحکیم اتحاد رزمنده طبقه کارگر با دیگر زحمتکشان ایران،

برای گسترش پیوندهای انترناسیونالیستی طبقه کارگر،

برای همگامی و همکاری با دیگر نیروهای انقلابی و مردمی میهن در راه تشکیل جبهه متحد خلق،

برای سرنگونی رژیم خمینی و تحقق رسالت انقلابی و تاریخی طبقه کارگر،

به صفوف سازمان پیشاهنگ خود، سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) بپیوندید.

گرامی باد اول ماه مه زنده باد طبقه کارگر ایران زنده باد سوسیالیسم

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) اردیبهشت ۱۳۶۵

بقیه از صفحه اول
می‌رود. در صدمین سالگرد اول ماه مه صدها میلیون کارگر کشورهای سرمایه‌داری، برای مبارزه در راه صلح و آزادی و تحقق حقوق سیاسی و طبقاتی خود، تجدید میثاق می‌کنند.

در میهن ما که سنت برگزاری اول ماه مه سابقه‌ای ۶۵ ساله دارد، جنبش کارگری ایران حتی در پلیسی‌ترین شرایط نیز از این سنت پاسداری کرده است. باید با برگزاری هر چه پرشکوهرتر صدمین سالگرد اول ماه مه، سخن‌گر انقدر همبستگی کارگری را همچنان و با تمام توان، پاس بدریم و آن را غنی‌تر سازیم.

برگزاری جشن همبستگی کارگری خاری است در چشم رژیم کارگرسنیز خمینی. صفوف خود را فشرده‌تر کنید، با استفاده از همه امکانات موجود صدمین سالگرد اول ماه مه را جشن بگیرید.

کارگران و زحمتکشان ایران!

صدمین سالگرد اول ماه مه، در شرایطی برگزار می‌شود که امپریالیسم آمریکا با طرح تبهکارانه نظامی کردن فضا و تدارک جنگ کیهانی، صلح جهانی را به طور جدی مورد تهدید قرار داده است. در مقابل، کشورهای سوسیالیستی، کارگران و زحمتکشان سراسر جهان و همه نیروهای صلح طلب، برای متوقف کردن مسابقه تسلیحاتی، خلع سلاح هسته‌ای و تثبیت صلح جهانی مبارزات خود را گسترش می‌دهند. کارگران، زحمتکشان و همه نیروهای صلح دوست و ترقی‌خواه میهن ما باید دو شاخه‌های صلح دوست سراسر جهان برای حفظ صلح جهانی و از بین بردن خطر جنگ هسته‌ای مبارزه کنند.

میهن ما در شرایطی صدمین سالگرد اول ماه مه را برگزار می‌کند که جنگ خانمانسوز ایران و عراق همچنان با شدت ادامه دارد. رژیم جنگ افروز و جنایتکار خمینی با عریه "جنگ، جنگ تا پیروزی" فرزندان زحمتکشان را هزار باره به کام مرگ می‌فرستد، استثمار و غارت کارگران و زحمتکشان را تشدید می‌کند، شهرها و روستاها و مراکز بزرگ صنعتی و کشاورزی را به ویرانه بدل می‌کند، زحمتکشان را آواره و بی‌خانمان می‌کند. امروز عامل عمده تعطیل کارخانه‌ها و اخراج کارگران، عامل اصلی این گرانی و حشمتناک و اوضاع ناامان اقتصاد کشور قبل از همه جنگ است. جنگ کشور ما را هر روز بیشتر به امپریالیسم وابسته می‌سازد. از این جنگ فقط امپریالیست‌ها و چپاولگران باز ارفایده می‌برند.

این جنگ علیه شماست. کلید پایان دادن به آن نیز در دستان شما کارگران و زحمتکشان است. برای قطع بی‌درنگ جنگ مبارزه کنید. علیه جنگ و جنگ افروزان، اعتراض، اعتصاب و تظاهرات کنید، برای صلح بپاخیزید.

کارگران مبارز ایران!

رژیم خمینی آزادی‌های سیاسی و حقوق دمکراتیک زحمتکشان را پایمال نموده است. ترور و اختناق، شکنجه و اعدام، سرکوب سازمان‌های سیاسی، انحلال سندیکاها و شوراها، تفتیش عقاید، سانسور مطبوعات، انحطاط تربیتی و فرهنگی، تبعیض، اجحاف و تحمیلات ارتجاعی علیه زنان و اقلیت‌های ملی و مذهبی، سرکوب و کشتار خلق کرد و تشدید ستم ملی علیه دیگر خلق‌های بیکار کارنامه سیاه رژیم در این عرصه از حقوق اجتماعی است. رژیم آزادی‌کش خمینی از کمترین اعتراض حق طلبانه و همه دارد.

شما کارگران، مبارزان صف مقدم نبرد علیه استبداد ولایت فقیه هستید. مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی، کمک به خانواده‌های کارگران زندانی، مبارزه علیه تحمیلات ارتجاعی علیه زنان، و دفاع قاطعانه از برابری حقوق اجتماعی زنان و مردان، حمایت از مبارزه و خواست عادلانه خلق‌های تحت ستم به ویژه خلق کرد، پشتیبانی از مبارزات دانشجویان و دانش آموزان برای برخورداری از حقوق دمکراتیک و امکانات آموزشی و فرهنگی مناسب، و وظیفه انقلابی و عاجل شماست.

کارگران مبارز و آگاه!

رژیم خمینی حافظ نظام منوط سرمایه‌داری وابسته و مدافع منافع کلان سرمایه‌داران و بزرگ مالکان است. سرمایه‌داری ستمناک فقر و فلاکت، ستم و استثمار، گرانی و بیکاری و جنگ و بی‌خانمانی است. جشن اول ماه مه نشانه عزم استوار شما برای ادامه نبرد تا نابودی نظام سرمایه‌داری و برافراشتن درفش سوسیالیسم در میهن ماست. جشن را با شکوهرتر برگزار کنید. صفوف خود را در مبارزه علیه سرمایه‌داری و حکومت سرمایه‌داران فشرده‌تر کنید.

بازپس دادن کارخانجات و زمین‌های مصادره شده به کلان سرمایه‌داران و بزرگ مالکان، بازگذاشتن دست کلان تاجران در غارت و چپاول مردم و تحمیل

دختران در مراکز آموزشی، آماج شدیدترین تحمیلات ارتجاعی

از صفحه اول

تهریر

* در دبیرستان دخترانه رسالت یک دانش آموز سال سوم نظری را به چهرم بلند خندیدن در سر کلاس یک دبیر مرد اخراج و پرونده اش را به مادرش تحویل دادند. مادر وی چنین بردن دخترش می گفت بهتر است حالا دخترم را ببرم چون فردا ممکن است تهست های دیگری به وی بزنند.

* مدیر دبیرستان دخترانه خمینی (توحید) اطلاعیه ای از اداره آموزش و پرورش را برای دانش آموزان خواند و ضمن آن گفت: "اگر خواهران دانش آموز حجاب اسلامی را رعایت نکنند با آنها به شدت برخورد خواهد شد و آنها را در حیاط دبیرستان بنایه دستور حاکم شرع ۷۴ ضربه شلاق می زنیم."

* در دبیرستان دخترانه بوعلی تبریز از دانش آموزان خواسته شده است که به خشنامه مربوط به رعایت حجاب در مدرسه و بیرون از مدرسه را بصورت فرم تعهدنامه امضا کنند.

* در دبیرستان رسالت (خدمات) نمره انضباط دانش آموزان تابعی از نحوه بستن مقنعه است. دانش آموزان روی اطلاعیه مربوط به اجباری بودن چادر خط کشیده اند. مدیر دبیرستان در ساعات تدریس معلمان مرد، پشت پنجره بگوش می ایستد. اگر صدای خنده دانش آموزی را بشنود، پس از پایان درس در حضور سایر دانش آموزان او را مورد خطاب و سرزنش قرار می دهد. مدیر این دبیرستان گفته است که دانش آموزان حق خندیدن در کلاس دبیران زن را نیز ندارند.

* برای دانشجویان سال سوم پزشکی دانشگاه تبریز اعلام شد که "خواهران در کلاس درس حق سوال کردن از استاد را ندارند" که با تمسخر و اعتراض دانشجویان مواجه شد.

* به دنبال صدور به خشنامه نخست وزیری در مورد حجاب، در دانشگاه تبریز اعلام شد که استفاده از چادر و مقنعه برای کلیه دانشجویان و

کارمندان زن اجباری است و ماموران گارد موظفند در جلوی درب ورودی دانشگاه از ورود دانشجویان بدون مقنعه جلوگیری نمایند در دستور العمل ریاست دانشگاه تبریز به دانشکده ها و بیمارستانهای تابعه، مسئولان هر واحد، مسئول هر گونه تخلف دانسته شده و اشاره شده است که برای کنترل امر حجاب "خواهرانی" در محیط دانشکده ها و خوابگاه ها بکار گماشته شده اند که گزارشات آنان مستند و هیچگونه اعتراضی وارد نیست.

در روز اول شروع این برنامه کارت دانشجویی حدود ۱۰۰ نفر از دانشجویان به اتمام "بدحجابی"

والدین آنها مواجه گشت.

تهران

* از طرف دفتر مرکزی دانشگاه آزاد اسلامی دستور العمل زیر به کلیه واحدهای این دانشگاه ابلاغ شده است: دستور العمل اخلاقی دانشجویان خواهر و برادر. لازم است دانشجویان نیز بمنظور حفظ و پاسداری از حرمت خون شهیدان و احترام به ارزشهای ولای اسلامی موارد زیر را کاملاً رعایت نمایند:

الف - دانشجویان خواهر،

۱ - مانند شلوار ساده، کتاف و بلند از پارچه ضخیم و یک رنگ، رنگهای سنگین نظیر سرمه ای، قهوه ای، طوسی، مشکی ارجح است.

۲ - مقنعه بلند و ضخیم از رنگهای ساده، بدون هر گونه تزئین، بدیهی است استفاده از چادر مشکی اولی تر است.

۳ - احتراز از هر نوع آرایش و نیز عدم استفاده از ادکلن، عطر

۴ - کفش و جوراب ساده و ضخیم و مناسب

ب - دانشجویان برادر، پوشش بایستی ساده و معمولی آستین بلند و آزاد باشد بطوریکه تقلید از فرهنگ غرب نبوده و در شان برادران دانشجوی باشد.

تیسره، لازم به تذکر است که از تاریخ ۶۴۹/۴ عدم رعایت موارد، تخلف محسوب می شود و مطابق آئیننامه کمیته انضباطی با افراد خاطی رفتار خواهد شد.

توقیف شد. در گزارشی در این باره نوشته شده است: "دانشجویان قدیمی دانشگاه از دادن کارت امتناع کرده و با دادن اسامی جعلی به "خواهران" از دستشان رها می شدند زیرا آنان بخوبی از عاقبت تحویل کارت به مامورین دانشگاه اطلاع دارند و می دانند برای باز پس گرفتن کارت از دست مردان فاسد گارد دانشگاه مراحل سخت و توهین آمیزی را باید بگذرانند."

سلماس

* در مدرسه راهنمایی آزادی مدیر مدرسه به دختران دانش آموز گفته است نماز جماعت که در مدرسه برگزار می شود برای همه اجباری نیست ولی اگر کسی نیاید سه نمره از نمره انضباط او کاسته خواهد شد.

* در آستانه سال نو میلادی به دانش آموزان مسیحی گفته شد که از مقنعه استفاده کنند. این امر، با مقاومت دانش آموزان و اعتراض

* در یک گزارش از یکی از دبیرستانهای دخترانه جنوب تهران آمده است:

"یکی از مسئولین مدرسه شلوار یک دانش آموز را به این بهانه که شلوارش تنگ است پاره کرد. این عمل با تنفر شدید دانش آموزان روبرو شد. فشار برای مکتبی کردن دانش آموزان به شدیدترین حد خود رسیده است. دانش آموزان حق ندارند کفش غیر اسپورت بپوشند و حتی پوشیدن جوراب سفید برای معلمان و دانش آموزان ممنوع شده است. رنگهای روشن که نشانگر شادابی دانش آموزان است ممنوع است و به جای آن دانش آموزان و معلمان فقط قهوه ای بپوشند."

* در یکی از دبیرستانهای دخترانه، مدیر آن در سر صف اعلام می کند که دانش آموزان در حیاط مدرسه باید پا چادر باشند سخنان وی با تمسخر دانش آموزان مواجه می شود.

میناب

* در میناب در طول تابستان بوسیله جاسوسان انجمن اسلامی کنترل می شد که کدام دانش آموز دختر باروری معمولی در سطح شهرداری شده است پس از آغاز سال تحصیلی از ثبت نام این دختران خودداری بعمل آمد. این امر حتی در مورد یک دانش آموز کلاس پنجم دبستان نیز دیده شد.

پیروز باد مبارزه خلق در راه سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی!

منتظری، مطلق کنونی حساس است

خبرهایی از جنگ

شهریه مدارس اجباری می شود

روز سه شنبه ۲ اردیبهشت ماه، استانداران سراسر کشور و همچنین محشمی وزیر کشور با منتظری ملاقات کردند. منتظری طی سخنان خود خطاب به استانداران، ضمن تأکید بر "حساسیت مطلق کنونی" و "مشکلات ناشی از جنگ" و "کمبودهای موجود"، نگرانی عمیق رژیم را از نارضایتی عمومی ابراز داشت. وی از استانداران خواست که با هماهنگی کردن ارگان ها و نهادهای اجرایی و اداری استان، و همچنین سرکشی و بازرسی ادارات مانع از افزایش نارضایتی مردم گردند.

آموزش نظامی و عضویت در بسیج
برای کارکنان دولت اجباری است.

روز شنبه پنج اردیبهشت ماه، موسوی نخست وزیر طی بخشنامه ای به تمامی وزارتخانه ها، سازمان ها، ادارات و دوائر دولتی، اساس طرح آموزش نظامی کلیه کارکنان دولت اعم از کارگران و کارمندان را اعلام کرد. در این بخشنامه که چهارده بند دارد، تصریح شده است که کلیه کارکنان دولت باید هر چه سریع تر دوره های آموزش نظامی تدریجی در محل کار و در مراکز آموزش نظامی بسیج را فرا گیرند. در این بخشنامه همچنین صراحتاً اعلام شده است که شرکت کلیه کارکنان در این طرح آموزش نظامی، اجباری است و کارکنان دولت پس از اتمام این آموزش، گواهی نامه پایان دوره دریافت کرده و در "ارتش بیست میلیونی ستاد بسیج" سازماندهی خواهند شد. بنابر این طرح، همه کارکنان دولت پس از اتمام دوره های آموزش اجباری، باید به عضویت بسیج درآمده و در واحدهای آن سازماندهی گردند.

پی سابقه ترین حجم قاچاق اسلحه در دنیا
برای جمهوری اسلامی

در جریان رقابت های درون حکومت آمریکا برده از رازیک شبکه گسترده صدور اسلحه به جمهوری اسلامی برداشته شد. در هفته گذشته مقامات آمریکایی در نیویورک خبر دادند که یک شبکه گسترده "قاچاق" اسلحه به جمهوری اسلامی را کشف کرده اند. این شبکه تصمیم داشته است ۲/۵ میلیارد دلار اسلحه در اختیار جمهوری اسلامی بگذارد. جنگنده های فانتوم، هواپیماهای نظامی، موتورهای کویتر، انواع و اقسام موشک، بمب انداز، سکوی موشک، توپ و رادار از جمله تجهیزاتی بوده است که جمهوری اسلامی به این شبکه سفارش داده است. شبکه مزبور برای تحویل دادن این سلاح های سفارشی به جمهوری اسلامی آمادگی داشته است.

این حجم از سلاح برای صدور به صورت قاچاق رکورد تازه ای از قاچاق اسلحه در جهان محسوب می شود. اعضای شبکه قاچاق اسلحه ۱۷ نفر گزارش شده است. سه نفر از این عده تبعه اسرائیل می باشند که یک نفر از آنان افسر سابق ارتش اسرائیل بوده است. نام یک نفر ایرانی عضو این شبکه سیروس هاشمی ذکر شده است.

تبلیغات رژیم جمهوری اسلامی برای بسیج و اعزام نیرو به جبهه های جنگ، در هفته گذشته نیز با شدت تمام دنبال شد. اخبار مربوط به اعزام نیرو به جبهه در طول هفته گذشته در صدر اخبار رسانه های گروهی رژیم قرار داشت. این در حالی است که جبهه های جنگ در طول هفته گذشته نسبتاً آرام بوده اند.

سفرماندهی ارتش عراق اعلام کرد که به یک حمله گسترده در منطقه عملیاتی والفجر ۹، دست زده و باعث عقب راندن نیروهای جمهوری اسلامی گردیده است. این در حالی است که جمهوری اسلامی خبر خفنی کردن یک حمله گسترده عراق را در محور عملیاتی والفجر ۸ منتشر ساخته است. در هفته گذشته همچنین هر دو کشور، طرف مقابل را متهم به حمله به مناطق مسکونی روستاهای کردنشین کردند.

عراق همچنین اعلام کرد که دو هدف بزرگ دریایی را مورد حمله قرار داده است و در مقابل جمهوری اسلامی نیز مدعی شد که یک هلی کوپتر توپدار عراقی را سرنگون ساخته است.

روابط فرانسه و جمهوری اسلامی
رسمی و علناً گسترش می یابد

در پی نخست وزیری ژاک شیراک در فرانسه، اقدامات دیپلماتیک در جهت بهبود بخشیدن و گسترش مناسبات بین دولت فرانسه و جمهوری اسلامی افزایش یافت. فرانسوا میتران با ارسال پیامی خطاب به خامنه ای رئیس جمهور خواستار بهبود روابط دو کشور شد. از سوی دیگر در اواخر فروردین ماه، قائم مقام روابط خارجی دولت فرانسه در اس یک مبادت رسمی با موسوی نخست وزیر ملاقات کرد. وی حامل پیام ژاک شیراک برای میر حسین موسوی بود. شیراک در این پیام خواستار بهبود مناسبات میان دو دولت گردید. موسوی نیز در این ملاقات با اشاره به سابق مناسبات رژیم های ایران و دولت فرانسه، از دولت شیراک خواست "که از این سرمایه گسترده تاریخی بهترین استفاده را به نفع دو کشور بکند".

از سوی دیگر هاشمی رفسنجانی نیز در ملاقات با این مقام فرانسوی از دولت جدید فرانسه خواست که با "اقدامات عملی، راه را برای عادی ساختن روابط دو کشور باز کند".

حجم نقدینگی
به ۸۷۰۰ میلیارد ریال رسید

محسن نوربخش رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی طی یک گفتگوی مطبوعاتی اعلام کرد که میزان نقدینگی در پایان بهمن ماه سال ۶۴ به رقم ۸۷۰۰ میلیارد ریال رسید که نسبت به سال پیش از رشدی معادل ده درصد برخوردار بوده است. محسن نوربخش در این گفتگو هم چنین به رکود شدید اقتصادی در اواخر سال ۶۴ اعتراف کرد. وی علت این رکود اقتصادی را کمبود تولید و کمبود ارز اعلام نمود.

در آخرین روزهای فروردین ماه، بررسی طرح ایجاد مدارس خصوصی در مجلس شورای اسلامی آغاز شد. جمعی از نمایندگان مجلس صراحتاً اعتقاد داشتند باید اجازه رسمی ایجاد مدارس خصوصی یا شهریه های کلان صادر گردد. در مقابل اکرمی وزیر آموزش و پرورش و بخش دیگری از نمایندگان خواستار آن بودند که عنوان شهریه مدارس در لغافه "مشارکت مردم در آموزش و پرورش" ارائه گردد. نتیجه مذاکرات مجلس آن بود که به وزارت آموزش و پرورش تکلیف گردید که ظرف دو ماه لایحه نحوه "مشارکت مردم" در امر آموزش و پرورش را تهیه و به مجلس ارائه کند. بدین ترتیب در سال جاری اخذی از والدین دانش آموزان جنبه رسمی و علنی خواهد داشت. لازم به تذکر است که دولت جمهوری اسلامی نه تنها در این عرصه، بلکه در همه عرصه ها می کوشد، بخش اصلی هزینه های رسمی خود را تحت عنوان "مشارکت مردم" به مردم تحمیل کند.

اخبار کوتاه

* رسانه های دولتی رژیم اعلام کردند که در هفته گذشته منتظری، خامنه ای، رفسنجانی، موسوی و چند تن از مسئولین مملکتی طی دو دیدار جداگانه با خمینی ملاقات کرده اند. هیچ اطلاعی پیرامون موضوع این دیدارها گزارش نشده است.

* در آستانه آغاز امتحانات آخر سال تحصیلی، مدیر کل آموزش و پرورش تهران، یک دبیرستان و یک مدرسه راهنمایی تهران را منحل اعلام کرد. علت انحلال این مراکز آموزشی نپذیرفتن مدیر منصوب آموزش و پرورش از سوی انجمن اولیا و مربیان این دو واحد آموزشی ذکر شده است.

* مقتدایی عضو و سخنگوی شورای عالی قضایی هفته گذشته اعلام کرد که احکام رجم (سنگسار کردن) چند تن دیگر به تأیید شورای عالی قضایی رسیده است. بدین ترتیب عمل غیر انسانی سنگسار کردن به یکی از شیوه های معمول مجازات در جمهوری اسلامی بدل می شود.

* شرخ بلیط پروازهای داخلی شرکت هواپیمایی ملی ایران (هما) به میزان هشت درصد و عوارض مربوط به بلیط سینماها به میزان دو درصد افزایش یافت.

* یک روحانی در آذربایجان و امام جمعه مغان در دو حادثه جداگانه انفجار بمب هایی که زیر تشک منبر کار گذاشته شده بودند، کشته شدند.

* مجلس شورای اسلامی در هفته گذشته به بررسی طرح حدود وظایف و اختیارات رئیس جمهور پرداخت و چند ماده از آن را تصویب کرد. همچنین مجلس مواد اصلاحیه قانون خدمت وظیفه عمومی را به تصویب رساند. براساس این مواد اصلاحیه، هرگاه مشمولین غایب ظرف سه ماه خود را معرفی نکنند، علاوه بر مجازات یک تا سه سال زندان، سه تا شش ماه نیز بر مدت خدمت آنان اضافه خواهد شد.

اعتصاب کارگران پروژه های راه سازی

در اسفند ماه، کارگران پروژه های بزرگ راه سازی در بسیاری از مناطق ایران دست به اعتصاب زدند. کارگران راه سازی که حقوق ماهیانه بسیار ناچیزی دریافت می کنند، در شرایط ناگوار به سر می برد. بیش از شش ماه است که اکثر آن ها حقوقی دریافت نکرده اند. علت آن عدم پرداخت پول از طرف دولت به پیمانکاران مربوطه است. به عنوان نمونه کارگران پروژه راه سازی کوارد فیروز آباد در استان فارس و راه کنکان - بندر لنگه - بندرعباس، از شش ماه پیش تاکنون حقوقی دریافت نکرده اند. این کارگران در اواسط زمستان دست به اعتصاب زدند ولی اداره راه با وعده های بسیار، اعتصاب را فرونشاند. اما از انجام وعده ها خبری نشد و کارگران که کارد به استخوانشان رسیده بود به طور یکباره ست از کار کشیدند و مهندسين ناظری را که با پیمان کار همصدا بودند، کتک زده و در اطاق های شان محبوس کردند و خواهان رسیدگی به خواست های شان شدند.

این اعتصاب تا اواخر اسفند ماه ادامه یافت و همان طور که در ابتدا آمد در بسیاری از دیگر نقاط کشور حرکات مشابهی از سوی کارگران پروژه های راه سازی صورت گرفته است. مسئولین اداره راه و ترابری مرکز، در برآوردن خواست های به حق کارگران اظهار ناتوانی کرده و گفته اند پولی در بساط نداریم!

جهاد سازندگی سهم پر محصول کشاورزان

شهر کرد - در مناطق دستنما و شلمزار از توابع شهر کرد، چند سالی بود که جهاد سازندگی به عنوان کمک به پدرپاشی و ... بخش مهمی از محصول کشاورزان را به خود اختصاص می داد و در حقیقت نقش یک سهم بر را ایفا می کرد. اما امسال دهقانان دستنما و شلمزار فریب جهاد را نخورده، خود را سا اقدام به پدرپاشی زمین های شان کرده اند. روستائیان می گویند جهاد سازندگی هر سال تحت عنوان کمک به کشاورزان اقدام به پاشیدن پدر با ماشین پدرپاش می کرد ولی در عوض بخش زیادی از محصولات ما را بالای می کشید امسال دیگر از خیر ماشین پدرپاش گذشتیم.

مقنعه برای کارکنان بیمارستان

از طرف دایره به اصطلاح مبارزه با منکرات به همه بیمارستان های عمومی و خصوصی ابلغیه ای مبنی بر ضرورت رعایت کامل حجاب اسلامی و استفاده اجباری از مقنعه توسط کارکنان زن ارسال گردیده است. در مواردی نیز مامورین این اداره به چند بیمارستان منجمله بیمارستان های شریعتی و سینا در تهران رفته و مانع ورود پرسنل بدون مقنعه به محوطه بیمارستان شده اند. این اقدامات با ناراضیاتی کارکنان مواجه شده است.

مشکل بی آبی و اعتراض مردم

از اواخر پاییز سال ۶۴ عده ای از ساکنین اطراف محله کلبه سعدی شیراز به علت نداشتن آب آشامیدنی بارها به شهرداری مراجعه کرده، درخواست امتیاز آب می نمودند. اما مسئولین پس از وعده و وعده های فراوان سرانجام گفتند فعلا نمی توانیم به شما آب بدهیم. اهالی محله که دیگر از وضع موجود به سته آمده بودند با شعار "مرگ بر شهردار" در برابر مسئولین واکتن نشان دادند. آن ها پس از این اقدام اعتراضی به محل رفته، ضمن ایجاد راهپندان، شروع به وصل لوله های آب آشامیدنی به منازلشان کردند. مسئولین رژیم با اعزام عده ای سرباز و ژاندارم خواستند از اقدام مردم جلوگیری کنند. اما آن ها نتوانستند کاری از پیش ببرند. سرانجام از مامورین سپاه و کمیته کمک گرفتند. مزدوران سپاه و کمیته با تیراندازی هوایی مردم را متفرق کردند. ولی ساکنین این محله هم چنان برخواست خویش پافشاری می کنند.

مردم علیه جنگ

شیراز - روز ۲۲ اسفند، خیابان قصرالدشت، صحنه ایراز انزجار مردم شیراز از جنگ بود. برادر یکی از کشته شدگان در جنگ حسین تشییع جنازه وی، به شدیدترین وجهی خمینی و همه سردمداران رژیم را به باد فحش و ناسزا گرفت. او با خشم فریاد می زد چرا خمینی فرزندش را به جبهه نمی فرستد. چرا امام جمعه هیچ یک از پنج فرزندش را به جبهه نمی فرستد؟ او با نفرت می گفت: بی شرف ها، چرا برادرم را به کشتن دادید؟ چرا این جنگ را تمام نمی کنید؟ چرا ... اعتراض خشمگین او با هجوم پاسداران روبرو شد، آن ها با دست دهانش را گرفتند ولی باز نتوانستند خاموش کنند. او مرتب به سران رژیم دشنام می داد. اغلب کسانی که در صف تشییع کنندگان جنازه ها بودند، با چهره های گرفته و اندوهناک آشکارا از ادامه جنگ ابراز نفرت می کردند. ناله ها و ضجه های مادران کشته شدگان لحظه ای خاموش نمی شد. زنی که شدیداً از دست رژیم عاصی بود می گفت، داماد خواهرم ده روز پیش از پایان دوره سربازی اش، در جبهه کشته شد. تمام کسانی که در مراسم سوگواری اش شرکت کرده بودند از خمینی و جنگ طلبی اش نفرت داشتند.

اهداع شیوه های جدید برای اخاذی

دست اندرکاران حکومت خمینی دائماً به دنبال کشف شیوه های جدید برای سرکشی کردن مردم هستند در آستانه نوروز امسال، جزوه هایی تحت عنوان مشق عید به دانش آموزان فروخته شد که دانش آموزان می بایست به منظور انجام تکالیف نوروزی قسمت های خالی جزوه را پر کرده و با نقاشی های آن را رنگ می کردند. "مشق عید" تنهادر این جزوه ها از دانش آموزان پذیرفته می شد. در بعضی از مدارس این جزوه ها به دو برابر قیمت کزاف رسمی آن نیز فروخته شد. اعلام شده است که درآمدهای حاصله صرف کمک به جنگ می شود.

"مسئولیت ماطوری است که نمی توانیم"

کماشکتان رژیم آدمکش خمینی برای اعزام دانش آموزان به جبهه های جنگ، حیل های گوناگونی به کار می برند. برای نمونه، چندی پیش رییس دبیرستان انصاری کرج در جمع دانش آموزان از بلندگو اعلام می کند که کسانی که به جبهه بروند، نمره دروس شفاهی شان از ۱۷ به بالا و دروس کتبی شان از ۱۵ به بالا خواهد بود. وی فرم های اعزام به جبهه را در اختیار دانش آموزان قرار می دهد و اصرار می کند، حتماً به جبهه بروید، چیزی نیست. چند هفته ای هستی و برمی گردید. وقتی به او گفته می شود چرا خودت نمی روی، در جواب می گوید، دلم خیلی می خواهد ولی مسئولیت ماطوری است که نمی توانیم.

اعزام اجباری کامیون داران به جبهه

رژیم به منظور اعزام اجباری کامیون داران به جبهه های جنگ، فشار زیادی به آنان وارد می کند.

رژیم کامیون دارانی را که از رفتن به جبهه خودداری می کنند حتی المقدور از تامین وسایل یدکی، لاستیک و ... محروم می کند و تا آن جا که می تواند از حمل بار توسط آن ها جلوگیری می کند. در شیراز هرازگامی مامورین سپاه و کمیته نقاط ورودی و خروجی شهر به ویژه محور شیراز - اردکان را که محل تردد کامیون ها هستند، قرق کرده و به بازرسی مدارک کامیون داران می پردازند و مدارک کامیون دارانی را که طبق نوبت شش ماهه، به جبهه نرفته باشند و یا کارت خدمت در جبهه نداشته باشند، ضبط نموده، آن ها را اجباراً به جبهه می فرستند.

رانندگان کامیون اظهار می کنند سراسر صحنه جنگ مملو از کامیون ها و تریلی های متلاشی شده کسانی است که به زور عازم جبهه شده اند. مزدوران رژیم خودروهای شخصی را با راننده های شان به مناطقی کسبل میکنند که حتی ارتش از تردد خودروهایش در آن مناطق خودداری می نماید.

اخبار کوتاه

* در اوایل دی ماه سازمان برنامه و بودجه نامه ای به اداره امور عشایری نوشته و در آن خواهان اخراج ۱۶۰ تن از کارمندان قراردادی اداره امور عشایری شده است.

* طی ماه های دی، بهمن و اسفند کارگران تکنو آجر و پارچین از دریافت حقوق محروم بودند.

* شرکت سیکلوم یک شرکت ایتالیایی و پیمانکار توانیر جهت ساختن نیروگاه برق دستگرد اصفهان است. در روز ۸ بهمن بعثت دیگر کرد پرداخت حقوق، کارگران این شرکت دست به اعتصاب زدند. در شرکت سیکلوم ۶۰۰ کارگر به کار اشتغال دارند که همگی قراردادی هستند. اعتصاب با موفقیت به پایان رسید و کارگران در روز ۱۲ بهمن حقوق عقب افتاده خویش را دریافت داشتند.

صد سال نبرد پیروزمند طبقه‌ای جهانی

بقیه از صفحه اول

گاه است، پرولتاریای روس را پیشاهنگ پرولتاریای انقلابی بین‌المللی خواهد نمود.

(از: "چه باید کرد؟")

همزمان با ظهور اپورتونیزم در صفوف جنبش کارگری، تلاش‌های رهبران رفرمیست بین‌الملل دوم برای خالی کردن اول ماه از محتوای انقلابی آن نیز آغاز شد. این رهبران، مواضع انقلابی را یکی پس از دیگری کنار گذاشته و ناسیونالیسم را به جای همبستگی بین‌المللی کارگران قرار دادند. بیست و پنجمین روز جهانی کارگران در سال ۱۹۱۴ تحت شرایط بسیار پیچیده‌ای برگزار گردید. نفوذ اپورتونیزم‌ها در جنبش کارگری، بر مراسم اول ماه به نیز تاثیر خود را گذاشت. اما سوسیال رفرمیست‌ها علیرغم همه تلاشی که برای به فراموشی سپردن اول ماه به عنوان "سنتی کهنه شده" به عمل آوردند، نتوانستند اول ماه به ربه عنوان روز همبستگی جهانی طبقه کارگر از میان بردارند. پس از خیانت آشکار رهبران سوسیال دمکراسی و در سال‌های جنگ جهانی اول نیز، کارگران کشورهای مختلف به نسبت امکانات و شرایط، این روز را گرامی داشتند. به عنوان نمونه، در اول ماه مه ۱۹۱۶، بسیاری از شهرهای آلمان علیرغم شرایط جنگی شاهد

می‌فشارد، در همه جای جهان بدرجنگ می‌باشد تا زمین و ابزار تولید را تصاحب کند،... خلق‌های آسیا و آفریقا را مورد تجاوز، کشتار و چپاول قرار می‌دهد... بودجه‌های جنگی بالا

اول ماه مه ۱۹۱۶، کارل لیبکنشت رهبر جنبش انقلابی کارگری آلمان در میان شرکت‌کنندگان در تظاهرات علیه جنگ امپریالیستی در برلین

می‌رود و به حد سرسام آوری می‌رسد. میالغ هنگفت صرف تفنگ‌ها، توپ‌ها و کشتی‌ها می‌شود. هزاران هزار سرباز مسلح می‌شوند تا بکشد و نابود کنند. اول ماه مه ۱۹۰۱، روز جهانی مبارزه کارگران علیه میلیتاریسم بود. در اتریش، مجارستان، سوئیس، ایتالیا، فرانسه، بلژیک، هلند، سوئد، انگلیس و لهستان کارگران دست به تظاهرات عظیمی زدند. از شعارهای عده مراسم ماه مه ۱۹۰۱، همبستگی یا مبارزات طبقه کارگر روسیه بود. به دعوت حزب سوسیال دمکرات کارگری روسیه، در این سال کارگران این کشور برای نخستین بار روز خود را به طور سراسری برگزار کرده و تحت شعارهایی مانند سزنگونی حکومت مطلقه، هشت ساعت کار در روز و برقراری سوسیالیسم، دست به تظاهرات زدند. مرکز جنبش انقلابی بین‌المللی به روسیه انتقال یافته بود. لنین در سال ۱۹۰۲ نوشت، "تاریخ اکنون در برابر ما نزدیک‌ترین وظیفه‌ای را قرار داده است که از تمام نزدیک‌ترین وظایف پرولتاریای هر کشور دیگری به مراتب انقلابی‌تر است. انجام این وظیفه، یعنی انهدام تکیه‌گاه ارتجاع، که نه فقط در اروپا بلکه (اکنون می‌توانیم بگوییم) در آسیا نیز مقتدرترین تکیه

بود که با گرامی‌داشت اول ماه مه، قدرت خود را به معرض نمایش می‌گذاشت.

در روز اول ماه مه ۱۸۹۰، ده‌ها هزار کارگر در اروپا و آمریکا

عید خود را برگزار کردند. در ۱۴۴ شهر ایالات متحده، کارگران صنعت چوب اعتصاب کردند و در ۱۲۲ شهر توانستند ساعات کار خود را به میزان قابل توجهی کاهش دهند. در فرانسه، ۱۲۸ شهر شاهد اعتصابات کارگری بود. در بلژیک، مجارستان، چسلواکی، لهستان، ایتالیا، پرتغال، اسپانیا و اتریش اول ماه مه با شکوه زیادی برگزار شد.

اول ماه مه و جنگ امپریالیستی

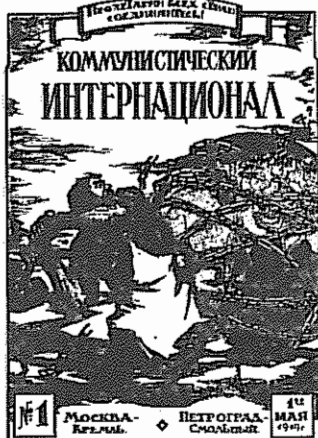
در آستانه آغاز قرن بیستم، بین‌الملل دوم با توجه به افزایش خطر جنگ امپریالیستی، کارگران سراسر جهان را به مقابله با این خطر و دفاع از صلح فرا می‌خواند. در پیام بین‌الملل دوم به مناسبت اول ماه مه ۱۹۰۰، این روز، روز "فریاد مسئولانه پرولتاریا خطاب به ملل متعده، که در برابر درنده‌خویی سرمایه‌داری ساکت نشسته‌اند"، نامیده شد. یک سال بعد، "دفتر سوسیالیستی بین‌المللی" وابسته به انترناسیونال دوم، در پیام ماه مه خود با اشاره به ضرورت تقویت همبستگی کارگری علیه میلیتاریسم و جنگ نوشت، "سرمایه‌داری هیچ‌گاه گستاخ‌تر از امروز نبوده است، با جنگال‌های بزرگ خود سراسر جهان را

نخستین روز جهانی خود شتافتند. اتحادیه‌های کارگری آمریکادر ادامه مبارزه برای هشت ساعت کار در روز، اول ماه مه ۱۸۹۰ را برای آغاز سلسله اقداماتی برگزیدند. در آلمان کارگران پلی صدها گردهمایی حمایت خود را از اعلام اول ماه مه به عنوان روز جهانی کارگر اعلام داشتند. انگلستان در اوایل دسامبر ۱۸۸۹ با رضایت‌مندی نوشت، "همه جا برای اول ماه مه ۱۸۹۰ کار می‌کنند." خود وی در روز اول ماه مه ۱۸۹۰ کار نوشتن مقدمه چاپ چهارم "مانیفست" را به پایان رساند که در آن آمده است، "پرولتراها جهان متحد شوید! هنگامی که ما چهل و دو سال پیش، در آستانه انقلاب پاریس، یعنی اولین انقلابی که پرولتاریا در آن با خواست‌های ویژه خود شرکت کرد،

اعدام چهار تن از رهبران اعتصاب ۱۸۸۶ شیکاگو

این صدا را در جهان در انداختیم، تنها چند بانک معدوده به ندای ما پاسخ داد. ولی در ۲۸ سپتامبر ۱۸۶۴، پرولتراها اکثر کشورهای اروپای باختری در جمعیت بین‌المللی کارگران، که خاطره پرافتخار آن پیوسته پایدار خواهد ماند، متحد شدند. درست است که خود بین‌الملل، روی هم رفته تنها ۹ سال زندگی کرد، اما این که اتحاد چاوید پرولتراها همه کشورها، که شالوده آن را این بین‌الملل ریخته است، هنوز باقی است و حتی استوارتر هم شده است، امری است که وضع کنونی بهترین شاهد آن است... ای کاش مارکس اکنون در کنار من بود تا این منظره را به چشم خود می‌دید! "منظره" ای که انگلستان از آن نام می‌برد، اعتلای طبقه‌ای جهانی

روی جلد نخستین شماره

ارگان انترناسیونال کمونیستی که در اول ماه مه ۱۹۱۹ انتشار یافت

اعتصاب هزاران کارگر بود. در برلین هزاران کارگر علیه جنگ امپریالیستی دست به تظاهرات زدند. در اول ماه مه ۱۹۱۷، در سراسر روسیه تظاهرات

تظاهرات خونین اول ماه مه
۱۹۲۹ در برلن، که طی آن ۳۱ کارگر
کشته و صدها تن زخمی شدند

ماست "ا" در دوره سلطه فاشیسم، که به
آغاز جنگ جهانی دوم انجامید، مراسم
اول ماه مه در سراسر جهان فرصتی برای
تجدید عهد در مبارزه با فاشیست‌ها
بود.

پیروزی تاریخی استالینگراد،
به مراسم اول ماه مه سال ۱۹۴۳ شکوه
خاصی بخشید. در آلمان، تحت شرایط
خونین‌تری سرکوب فاشیستی،
کارگران با الهام گرفتن از
قهرمانی‌های برادران طبقاتی خود در
اتحاد شوروی، دست به برگزاری
چشم‌های مخفی و خواندن سرود
انترناسیونال زدند.

تاریخ چنین خواست که روز اول
ماه مه ۱۹۴۵، با سقوط برلن، پایتخت
آلمان فاشیستی، به دست ارتش سرخ
همزمان گردد. قهرمانان فاتح برلن،
چشم‌اول ماه مه را در حالی برگزار
کردند که آخرین مقاومت‌های بقایای
ماشین جنگی فاشیسم درهم شکسته
می‌شد. در هشتم ماه مه، آلمان
فاشیستی بلافاصله و شرعاً تسلیم شد.

اول ماه مه ۱۹۳۴ در لندن،
فاشیسم یعنی جنگ

هر سال به سوی پیروزیهای بزرگتر

در بیش از چهل سالی که از پایان
جنگ جهانی دوم می‌گذرد، طبقه
کارگر جهانی همه ساله اول ماه مه را با
کسب پیروزی‌هایی باز هم بیشتر،
گرامی داشته است. در این چهل سال،
انقلاب‌های سوسیالیستی در شماری از
کشورها به پیروزی رسید و طبقه کارگر،
در اتحاد با سایر زحمتکشان، به
حاکمیت سرمایه پایان دادند. با
بقیه در صفحه ۹

ماه مه برای تبلیغ شعارهای شویستی
سرم استفاده می‌کرد. اما کارگران
انقلابی در شب‌نامه‌ها، شعارهای
دیواری و نشریات مخفی خود
می‌نوشتند، "اول ماه مه از آن

نیافتنی برخوردار شده بود. دیگر حتی
فاشیست‌ها هم قادر نبودند این روز را
از اذهان طبقه کارگر بزدایند. از این
رو، کوشیدند تا آن را بی‌محتوا
سازند. فاشیسم هیتلری از مراسم اول

www.iran-archive.com

نخستین سروده‌های اول ماه مه

چرخش جهانی نزدیک می‌شود،
صبحی جدید خواهد آمدید،
شق سرخ بشر بر زمین خواهد درخشید.

"مارسیز هشت ساعت کار"
سرود زیر با الهام از "مارسیز"،
مارش انقلاب فرانسه، "مارسیز هشت

ساعت کار" خوانده می‌شد،
آی مردانی که پیش‌بند و لباس آبی
کارزینت‌تان است،
در دستان شاست ابزار رهایی‌تان از
رنج‌ها.

دستان خود را به هم دهید، صفوف‌تان
را یکپارچه کنید.
اتحاد برادران را بسازید.
پس آنگاه بر سراسر زمین، این ندا
چون رعد طنین می‌افکند،
روز هشت ساعت می‌خواهیم!
رنج کار را کوتاه‌تر می‌خواهیم!
لبل‌ها می‌گویند،

هشت ساعت
بس است!

در اواخر قرن پیش، در نشریات
کارگری اشعار و سرودهای بی‌شماری در
وصف اول ماه مه و مبارزه جهانی طبقه
کارگر به چاپ می‌رسید. نمونه‌های
زیر، متعلق به آخرین سال‌های دهه
۱۸۹۰ است.

اگر همه ما متحد برای هدف خود
باشیم،
و هیچ مرز و سرحدی ما را جدا نکند،
آیا جهان سیاهی نیرومندتر از ما به
خود دیده است؟

آن هنگام دیگر هیچ کس ما را بردگان
نخواهد خواند،
و آن زمان، ما پادشاهان می‌باشیم،
به سوی خورشید ماه مه پیش خواهیم
رفت.

(این سرود با آهنگ سرود انقلاب
فرانسه خوانده می‌شد.)

"عصر جدید"
ما قبل تاریخ به پایان می‌رسد،

کسترده کارگری تحت شعار "همه
قدرت به شوراه!" و "مرکب بر
جنگ!" برگزار شد. لنین در
راهپیمایی کارگران پتروگراد شرکت
جست.

ماه مه در عصر اکثرت سرخ

با پیروزی انقلاب کبیر
سوسیالیستی اکثرت، مبارزه سختی که
کارگران روسیه و سراسر جهان همه ساله
در اول ماه مه پیش برده بودند، به اوج
تفرمند خود رسید. آرمان‌های والای
روز جشن و مبارزه طبقه کارگر
بین‌المللی، در یک ششم کره زمین
تحقق یافتند.

پیدایش نخستین دولت
کارگران و دهقانان جهان، سرمشق
درخشانی فراروی طبقه کارگر جهانی
قرار داد. اکثرت سرخ، در سراسر جهان
جنبش‌های نیرومند توده‌ای و انقلابی
طبقه کارگر برای صلح، دموکراسی و
سوسیالیسم را برانگیخت. از آن جمله
بودند انقلاب نوامبر ۱۹۱۸ در
آلمان، انقلاب‌های اتریش و
مجارستان، تشکیل جمهوری شورایی
مجارستان، اقدامات انقلابی توده‌ای
در فرانسه، بریتانیا، ایتالیا،
پرتغال، اسپانیا، آمریکا و ژاپن.

در سال‌های نخست پس از
انقلاب اکثرت، با توجه به جنگ
مسلحانه امپریالیست‌ها علیه کشور
شوراه، شعار همبستگی با کارگران
شوروی و دولت آن‌ها در جشن‌های
اول ماه مه جایگاه ویژه‌ای داشت.

پس از جنگ جهانی اول، در
بسیاری از کشورهای اروپا روز اول
ماه مه به عنوان تعطیل رسمی تثبیت

تظاهرات اول ماه مه ۱۹۱۷
در روسیه، برای نخستین بار پس از
سرنوشتی تزاریم

گردید و بدین ترتیب، طبقه کارگر
توانست نزدیک به ۳۰ سال پس از
نخستین روز جهانی کارگر، عید خود را
به دولت‌های بورژوازی تحمیل کرده و
برای برگزاری آن، فرصت تعطیل را
کسب کند.

اول ماه مه و مبارزه با فاشیسم

تا آغاز دهه ۳۰ قرن حاضر، روز
اول ماه مه در میان کارگران کشورهای
سرمایه‌داری از اعتباری زوال

۶۶ سال رزم در پرتو اول ماه مه

رضاخان مبارزات کارگران به سطح عالی‌تری ارتقا یافت. به همت فعالین جنبش کمونیستی و کارگری، سندیکاها و اتحادیه‌ها فعالیت خود را از سرگرفتند و سنت اول ماه مه را که ارتجاع می‌خواست به فراموشی سپرده شود بار دیگر احیا کردند. در سال ۱۳۲۱ با تلاش پیگیر و مسئولانه رهبران جنبش طبقه کارگر، "اتحادیه کارگران و زحمتکشان" و "اتحادیه کارگران و کشاورزان" به منظور مقابله متحد در برابر ارتجاع و برپایی هر چه باشکوه‌تر جشن اول ماه مه با هم متحد شده و تحت عنوان "شورای متحده مرکزی کارگران و زحمتکشان ایران" اعلام موجودیت کردند. در

همین سال، اول ماه مه بار دیگر باشکوه و عظمت هر چه تا متمرکز برگزار گردید. از آن پس هر ساله مراسم ماه مه باشکوه و جلال بیشتری جشن گرفته شد.

در سال ۱۳۲۴ و ۱۳۲۵ شکوه و گستردگی جشن اول ماه مه به اوج خود رسید. در جریان برپایی جشن، کارگران، رژیم ستم‌شاهی را با همه عنادی که نشان می‌داد مجبور کردند روز اول ماه مه را به رسمیت بشناسد و در تقویم تعطیلات کارگری بگنجانند، قانون کار جدید تدوین کند و "شورای متحده مرکزی کارگران و زحمتکشان" را به عنوان نماینده رسمی کارگران در "شورای عالی وزارت کار" شرکت دهد.

در جشن سال ۱۳۲۵ بیش از ۷۰۰ هزار تن از کارگران و زحمتکشان شرکت کردند. از جمله کارگران راه آهن ناحیه شمال تمام و اکبرها را با کل و سبزه آراستند و دهقانان با ساز و دهل شور و نشاط خاصی به جشن باصفای کارگران بخشیدند. جشن این سال در سرتاسر کشور برگزار شد و روز اول ماه مه به عنوان روز وحدت، و همبستگی و یکانگی جهانی کارگران بیش از پیش تثبیت شد. این در حالی بود که پلیس رژیم پهلوی و پاندهای سپاه وابسته به مرتجعین با یکبارگی ددمنشانه‌ترین روش‌های کوشیدند از برپایی مراسم این روز جلوگیری نمایند.

در سال ۱۳۲۶ رژیم سرسپرده شاه در هراس از گسترش پیوند سازمان‌های صنفی و سیاسی کارگران یک یورش وسیع را تدارک دید. ابتدا "شورای متحده مرکزی" مورد هجوم قرار گرفت

برپا کردند که طی آن هزاران تن از نفتکاران علیه شرکت نفت ایران و انگلیس و برای تامین خواست‌های خود دست به اعتصاب زدند. در سال ۱۳۰۹ جشن اول ماه مه در مشهد به ابتکار اتحادیه قالیبافان برگزار شد. کارگران مشهد به دعوت اتحادیه قالیبافان جشن کارگری خود را مخفیانه در نزدیکی "کوه سنگی" برپا کردند. مراسم ماه مه سال ۱۳۱۰ در تبریز با شرکت و دعوت اتحادیه صابون‌پرها، نساج‌ها، کارگران قالیباف و... در کوه‌های اطراف شهر برگزار گشت. در اصفهان کارگران کارخانه نساجی وطن به مناسبت اول ماه مه دست به اعتصاب وسیعی زدند. در این اعتصاب ۴۰۰ تن از کارگران

افزوده شد. با وجود این شورای مرکزی اتحادیه‌های سراسری در سال ۱۳۰۲ در روز اول ماه مه ضمن اعلام تبریک این روز به کارگران از آنان خواست که سنت جشن اول ماه مه را همچنان پایدار نگه‌دارند. از سال ۱۳۰۲ تا سال ۱۳۰۶ به علت ضرباتی که ارتجاع حاکم بر پیکر حزب کمونیست وارد ساخت، برگزاری جشن اول ماه مه به صورت متشکل و سراسری مقدور نشد و کارگران بناچار مراسم این روز را به طور پنهانی و در دسته‌های محدود در باغ‌ها و در بیرون شهر برگزار کردند.

در سال ۱۳۰۷ با احیا مجدد شورای مرکزی اتحادیه سراسری، برگزاری جشن اول ماه مه، به طور

راهپیمایی اول ماه مه در سال ۱۳۵۸ - در بهار آزادی کارگران ایران بعد از سال‌ها خفقان عید خود را جشن گرفتند.

کارخانه شرکت داشتند. کارگران بعد از ۵ روز اعتصاب دسته جمعی به طرف چهار باغ اصفهان راهپیمایی کرده و در آن جا میتینگ برپا نمودند. کارگران اعتصابی بر روی پلاکاردهای سرخ رنگ خود نوشته بودند: "زنده باد اتحاد تمام کارگران، کارگران جهان متحد شوید."

از سال ۱۳۱۱ تا ۱۳۲۰ به خاطر سرکوب خونین حزب کمونیست و پیگرد و کشتار رهبران جنبش کمونیستی و کارگری کشور توسط پلیس رضاخانی و تحمیل اختناق سپاه بر کشور، برگزاری رسمی و علنی مراسم اول ماه مه، توسط کارگران مقدور نشد.

در سال ۱۳۲۰ پس از سقوط

نسبتاً گسترده بار دیگر از سر گرفته شد. جشن سال ۱۳۰۷ در روز سوم ماه مه، در تهران در باغی در نزدیکی دروازه دولت برپا شد. با وجود شدت اختناق رضا خانی حدود ۷۰۰ تا ۸۰۰ تن از کارگران نساجی، مطبوعات، خیابازی، کفاشی، نجاری و... در مراسم این روز شرکت ورزیدند. مراسم این روز که با سخنرانی و خواندن سرودهای انقلابی همراه بود از صبح تا عصر ادامه داشت.

جشن اول ماه مه سال ۱۳۰۸ با اقدام یکبارچه و متحد طبقه کارگر علیه استعمار انگلیس و علیه استثمارگران مرتجع داخلی همراه بود. در این سال به مناسبت اول ماه مه، کارگران آبادان تظاهرات عظیمی

در جامعه کارگری کشور ما جشن روز اول ماه مه از سنن پایدار کارگران به حساب می‌آید. از ۶۶ سال پیش یعنی از نخستین سالهای شکل گیری طبقه کارگر و در تمام دوران سیاه حکومت ستم‌شاهی و همین‌طور در سالهای بعد از انقلاب، کارگران ایران این سنت طبقاتی و جهانی خویش را گرامی داشته‌اند.

در ایران برای اولین بار جشن اول ماه مه در سال ۱۲۹۹ به ابتکار شورای مرکزی اتحادیه کارگران که از ۱۵ اتحادیه تشکیل شده بود، برگزار گردید. در جریان این جشن تظاهرات وسیعی توسط همین "شورا" با شرکت کارگران چاپخانه‌ها و دیگر اتحادیه‌های عضو و هواداران سوسیال دموکراتها در تهران و برخی شهرستانها سازماندهی شد از آن پس همه ساله کارگران باتمام توان کوشیده‌اند تا جشن اول ماه مه را متشکل و متحد برگزار کنند اما رژیم‌های ارتجاع در هراس از وحدت و همبستگی کارگران پانیرنگ و سرکوب کوشیده‌اند با آنها مقابله کنند.

به دنبال کودتای ۱۲۹۹ رضاخان، سرکوب جنبش‌نویای طبقه کارگر که تحت تاثیر انقلاب اکتبر اعتلا یافته بود شدت بی‌مانندی گرفت. با وجود این کارگران هیچ فرصتی را برای گرامی داشت این روز از دست ندادند.

در سال ۱۳۰۰ که هنوز جنبش جنگل در گیلان سرکوب نشده بود، کارگران در شمال کشور این روز را جشن گرفتند. در سال ۱۳۰۱ شورای مرکزی اتحادیه‌های سراسری که رهبری مبارزات کارگران را بر عهده داشت، در این جشن اول ماه مه را سازمان داد. در این زمان شورای مرکزی از ۲۰ تا ۴۰ نفر از نمایندگان اتحادیه‌های مختلف تشکیل می‌شد که از طریق آنان اعضا و وابستگان اتحادیه‌های عضو و از جمله اتحادیه کارگران چاپ، کفاش، نانوا، داروساز، حمامی، اتحادیه معلمین، کارکنان وزارت پست و تلگراف، شهرداری، بناها، اتحادیه کارگران بزاز، خانه تهران، شاگردان نجار، پارچه‌باف، حملان انزلی، کارگران نانوايي تافتونی، چوراب‌باف و... در این جشن شرکت کردند. پس از سرکوب جنبش جنگل بر دامنه جو ترور در کشور پیش از پیش

و حزب توده ایران پس از دو سال سرکوب مستمر، در سال ۱۳۲۷ غیر قانونی اعلام گردید. حقوق دموکراتیک و آزادی‌های سیاسی به شدیدترین شکل لگدکوب شد اما با وجود همه این فشارها کارگران ناسال ۱۳۲۲ اول ماه مه را آن‌گونه که می‌خواستند، جشن گرفتند. از جمله در ۱۱ اردیبهشت سال ۱۳۲۰ به دعوت کمیته تدارک جشن اول ماه مه در تهران بیش از ۸۰ هزار نفر از کارگران و زحمتکشان در میدان بهارستان گرد آمده و روز همیستی خود را با شکوه زاید الوصفی به نمایش گذاشتند.

با کودتای ننگین ۲۸ مرداد سال ۲۲ جنبش کارگری ایران نیز به سختی ضربه خورد. در سال‌های بعد از کودتا کارگران ناچار شدند به واسطه فضای پلیسی حاکم بر جامعه باردیگر جشن اول ماه مه را در شرایط مخفی و به طور پراکنده برگزار کنند. از اواسط دهه ۴۰ به بعد سندیکاهای مترقی مانند سندیکای فلزکار مکانیک و بافنده سوزنی مشعل فروزان اول ماه مه را، مشعلی که شعله‌های آن مظهر تهنیدگی و رزمندگی کارگران بود، هم چنان برافروخته نگه داشتند.

بعد از سال ۴۲ رژیم مزدور شاه روز اول ماه مه را که کارگران طی ۲۶ سال رزم پیگیر به چنگ آورده بودند باز پس گرفت و آن را از تعطیلات رسمی کارگران حذف کرد و به جای آن روز ۲۴ اسفند (روز تولد رضاخان) را روز کارگر اعلام کرد تا به ظن خود محتوای واقعی و تاریخیچه سراسر

شوریدگی و رزم این روز را از چشم کارگران پنهان سازد.

مشعل فروزان اول ماه مه طی سال‌های اختناق نیز دور از چشم کزمه‌های شاه، کارخانه به کارخانه، باغ به باغ، زندان به زندان در دست کارگران و شیفنگاش کشت تابیم ۵۷ از راه رسید.

در اولین ماه مه بعد از انقلاب، رژه کارگران و دوشادوش آنان دیگر افشار خلق در خیابان‌های شهرهای کشور نقطه عطفی پرشکوه در تاریخ جنبش کارگری ایران به جای گذاشت. در این سال به دعوت "شورای هماهنگی برگزاری اول ماه مه" صدها هزار تن از هم میهنان ماء کارگران، زحمتکشان، دانشجویان، دانش‌آموزان، کارمندان، کشاورزان

به خیابان‌ها ریختند و این روز بزرگ را با شکوه بی‌سابقه‌ای گرامی داشتند.

اول ماه مه سال‌های ۵۸ و ۵۹ و ۶۰ جای ویژه‌ای در تاریخ جنبش کارگری و جنبش کمونیستی ایران دارد.

در سال ۶۰ به دعوت سازمان ما به مناسبت برگزاری جشن اول ماه مه میتینگی در میدان آزادی برگزار گردید. در این روز آبادی اوباش رژیم خمینی با برنامه از پیش تنظیم شده به جمعیت حاضر در میدان یورش بردند در اثر این یورش تبهکارانه عده‌ای از شرکت کنندگان در مراسم کشته و مجروح شدند.

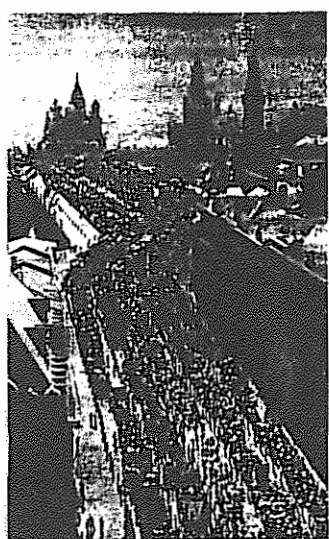
پارشد و بالندگی طبقه کارگر و نفوذ کمونیست‌های ایران در میان کارگران رژیم خمینی نیز بر دامنه

میتینگ عظیم سازمان در سال ۱۳۶۰ - آخرین جشن علنی ماه مه در ایران

سرکوب و تعقیب پلیسی افزود. تشکیل‌ها و سازمان‌های کارگری با سببیت بی‌مانندی مورد هجوم قرار گرفت. جلوگیری از برگزاری جشن اول ماه مه به یکی از اهداف سرکوب رژیم تبدیل شد. در این سال‌ها حکومت تلاش کرد که از برگزاری جشن جلوگیری کند با این حال کارگران با استفاده از تجارب گران‌بهای ۶۶ ساله خود تسلیم نشدند و به اشکال مناسب روی آوردند. آن‌ها می‌کوشند در محیط‌های کار و بیادار محافل خصوصی جشن اول ماه مه را برگزار کنند. سال گذشته کارگران در بسیاری از کارخانه‌ها و کارگاه‌های کشور ضمن برگزاری جشن اول ماه مه با تشیقات رژیم در مانعیت از برپایی آن مقابله کردند نشریه اکثريت شماره ۵۹ نمونه گزارش‌هایی از چگونگی برگزاری این مراسم را در کارخانه‌های ایران ناسیونال زامیاد، سازمان آب تهران، شرکت فولمن و... منعکس کرد.

طبقه کارگر کشورمان امسال نیز چون سال‌های گذشته علی‌رغم مخالفت‌ها و دشمنی رژیم خمینی، با بسیج و تجهیز هر چه بیشتر و فراگیرتر نیروهای خود و با اتکا بر تجارب آزمون‌های تاریخی‌اش به استقبال روز اول ماه مه می‌رود تا با زحمات همیستی و اتحاد رزمجویانه‌اش را با آرمان‌های والای طبقه کارگر جهانی و زحمتکشان میهنان در راه ایجاد جامعه‌ای سراسر عدالت، صلح و عاری از جنگ و ستم استثمار به نمایش گذارد.

زحمتکشان اتحاد شوروی
ساله اول ماه مه را با شکوه هر چه تمامتر جشن می‌گیرند؛ صحنه‌ای از مراسم این روز در میدان سرخ مسکو.

صد سال نبرد پیروزمند طبقه‌ای جهانی

بقیه از صفحه ۷

تشکیل فدراسیون جهانی سندیکایی در سال ۱۹۵۰، شناسایی اول ماه مه در اغلب کشورها به عنوان تعطیل رسمی، دستاوردهای مهم مبارزات اقتصادی، کارگران در جهان سرمایه‌داری، همه و همه تحقق آرمان‌هایی است که کنگره ۱۸۹۰ پاریس، برای روز اول ماه مه اعلام نمود. آرمان‌هایی که در قریب نیمی از جهان به واقعیت تبدیل شده و در سایر کشورها، طبقه کارگر با گام‌های استوار به سوی آن پیش می‌رود.

امسال، صدمین سالگرد اول ماه مه در حالی برگزار می‌شود که نظام جهانی سوسیالیستی، مرحله جدیدی از رشد اجتماعی - اقتصادی و شکوفایی جامعه نوین را آغاز می‌کند. احزاب کمونیست حاکم در کشورهای سوسیالیستی، در کنگره‌های خود

الهام از پیروزی‌های جهانی پرولتاریا و با حمایت مستقیم اتحاد شوروی و سپس سیستم جهانی سوسیالیسم، خلق‌های مستعمرات به پیروزی تاریخ‌سازی دست یافته و نظام جهانی مستعمرات را متلاشی ساختند. متقابلاً تحت تاثیر این پیروزی و کسب استقلال ملی، طبقه کارگر مستعمرات و نیمه مستعمرات سابق، در سازمان‌های توده‌ای و احزاب سیاسی خود پیش از پیش متشکل شدند و میلیون‌ها نیروی تازه نفس، به ارتش جهانی پرولتاریا افزودند. اول ماه مه ۱۹۵۹ در کوپا، اول ماه مه ۱۹۷۵ در ویتنام، اول ماه مه ۱۹۷۸ در افغانستان و اول ماه مه ۱۹۸۰ در نیکاراگوئه، به عنوان روزهای تاریخی، روزهای جشن پیروزی‌های بزرگ همواره در یادها خواهد ماند.

رامحکوم کرد.

★ در ۲۴ فروردین ۱۳۲۰ نفتگران آبادان دست به یک اعتصاب دوازده روزه زدند. در این اعتصاب چهل هزار کارگر شرکت داشته و از حمایت وسیع اهالی شهر و کارگران اصفهان و تهران برخوردار بودند. این اعتصاب تجلی رزم و مقاومت کارگران و همبستگی سایر زحمتکشان با آنها بود. کمپانی نفت انگلیس در مقابل اراده پولادین نفتگران شکست خورده و عقب نشینی کرد. اندکی بعد در خرداد همان سال پرچم ایران بر فراز شرکت نفت به اهتزاز درآمد و تابلوی "شرکت ملی نفت ایران" جای نفت انگلیس و ایران نصب شد.

★ در سال ۱۳۲۲ کارگران کوره پزخانهها پرچم رزم را در دست میگیرند. کارگران کوره پزخانهها مجبور بودند در شرایط بسیار بدی، در میان دود خفه کننده کوره و آتش سوزان آن ۱۶ ساعت متمادی کار طاقت فرسا را تحمل کنند و در عوض دستمزد اندکی دریافت دارند (۲۵ ریال روزانه). کميته اعتصاب کارگران کوره پزخانههای تهران خواهان ۲۵ درصد افزایش حقوق، اجرای قانون بیمه، پرداخت حق ایام اعتصاب و برگشت کارگران اعتصابی اخراج شده بر سر کار بود. کارگران برای رسیدن به این خواستهها در ۶ تیر ۱۳۲۲ دست از کار کشیده و اعتصاب خود را آغاز کردند. اعتصاب به مدت ۱۰ روز ادامه داشته و ۲۰ هزار کارگر در آن شرکت داشتند. صفوف به هم پیوسته کارگران و اراده آنها در رسیدن به خواستههایشان کارفرمایان را به عقب نشینی وادار کرد و اعتصاب پیروز شد.

★ کارگران کوره پزخانههای تهران با کولهباری از تجربه مبارزاتی بار دیگر علیه شرایط غیر انسانی محیط کار و زندگی به پا خاسته و با صفوی متحد در ۲۲ خرداد ۱۳۳۸ دست به اعتصاب زدند. در این اعتصاب کارگران کوره پزخانهها یکپارچه شرکت کرده و ۳۰۰۰ نفر را شامل میشدند. اعتصاب چند روز به طول انجامید و مورد پشتیبانی کارگران و دانشجویان مبارز قرار داشت. رژیم دست به سرکوب زد و اعتصاب را به خاک و

فرازهایی از رزم طبقه کارگر ایران

فعالیت اتحادیه های کارگری را ممنوع و تعدادی از فعالین کارگری را بازداشت کرد. کارگران بسیاری از شهرها از جمله تبریز، همدان، زنجان و شاهی میتینگ های همبستگی با نفتگران برگزار کردند. دولت مجبور شد که در خرداد همان سال قانون کار را تصویب و دستور اجرای آن را صادر کند. شرکت نفت از اجرای قانون سرباز زده و کارگران نفت اعتصاب خود را شروع کردند. شرکت نفت برای سرکوب، مزدوران خود را بسیج و نارکان جنگی خویش را به سوی آبادان روانه ساخت، در مقابل کارگران بر خواسته های سیاسی خود افزوده و خواهان انفصال استاندار خوزستان و منع دخالت شرکت نفت انگلیس در امور سیاسی شدند. در ۲۲ تیر ۱۳۲۵ کميته اعتصاب اعلام اعتصاب کرده و بیش از ۱۰۰۰۰ کارگر به اعتصاب پیوستند. در آبادان حکومت نظامی برقرار شد و تمام پالایشگاهها تحت تسلط نظامیان درآمد. به زور اسلحه اعتصاب را به خاک و خون کشیده، ۴۷ کارگر را کشته و ۱۷۰ نفر را زخمی کردند.

★ کارگران نساجی شاهی (قائم شهر) پس از سرنگونی رضاشاه طی مبارزات خود توانسته بودند به برخی از خواسته های خود از جمله هشت ساعت کار و افزایش دستمزد دست یابند. اما رژیم پس از سرکوب سازمان های سیاسی و صنفی کارگران درصدد بازپس گیری حقوق کارگران برآمد به این ترتیب در سال ۱۳۲۸ هر نوع مزایای جنبی و اضافه دستمزد قطع گردیده و دستمزد کارگران چهل درصد کاهش یافت. کارگران نساجی مقاومت کرده و در ۱۴ اردیبهشت ۱۳۲۹ در حراست از دستاوردهای مبارزات خویش خود به پا خاستند رژیم طبق معمول دست به سرکوب زده پنج کارگر شهید و صدها تن زخمی شدند. پانزده کارگر به اتهام "تحریک" و شرکت در تظاهرات دستگیر شدند. سرکوب کارگران باعث اعتراض جهانی شده و فدراسیون سندیکایی جهانی این اقدام فاشیستی

اکنون ۶۶ سال است که کارگران ایران اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران را جشن میگیرند. در این مدت طبقه کارگران ایران هم به لحاظ کمی و هم به لحاظ کیفی بسیار رشد نموده است. طبقه کارگر ایران اکنون نیروی پرتوانی است که پیشرفت اجتماعی اساسا با خواسته ها و آرمانهای آن محک زده می شود. طبقه کارگر اهرم نیرومند انقلاب و بازوی پرتوان جنبش توده ای است کارگران ایران برای رسیدن به این جایگاه شامخ نبردهای سنگینی را از سر گذرانده اند. مادرزیر به مناسبت اول ماه مه فرازهایی از این مبارزه صعب و طولانی را به یاد می آوریم.

برافراشتند. کارگران نساجی اعتصابی را به کمک سازمان مخفی حزب کمونیست ایران زیر رهبری کنفرانس نمایندگان در تاریخ ۱۰ اردیبهشت ۱۳۱۰ برگزار کردند. سازماندهی و تشکل کارگران و صفوف بهم پیوسته آنها مانع کار ساز شدن حیل های رژیم گردید. رژیم و کارفرما ناچار به پذیرش خواسته های کارگران گردیدند. کارگران خواهان افزایش دستمزد، تقلیل ساعات کار و توقف تفتیش کارگران هنگام خروج از کارخانه بودند.

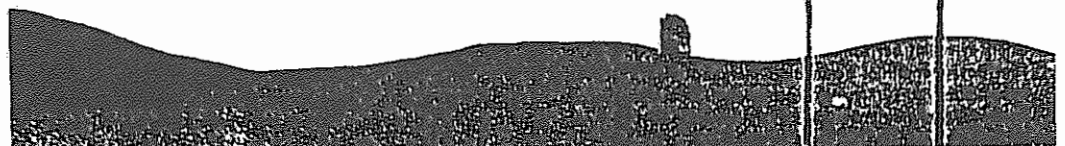
در همین سال بود که رژیم رضاخان برای سرکوب کارگران، قانون "سیاه ضد کمونیستی" خود را تصویب کرد و به موجب آن قانون صدها تن از رهبران جنبش کارگری را دستگیر کرد.

★ ۱۰۰۰ کارگر نفت آغاچاری طی یک اعتصاب ۱۴ روزه در ۲۰ اردیبهشت ۱۳۲۵ کمپانی نفت انگلیس را به تسلیم وادار کرده و به یک سری از خواسته های خود از قبیل افزایش دستمزد، تامین حداقل و اسایل بهداشتی و تامین آب آشامیدنی رسیدند.

★ در تاریخ ۲۲ تیرماه ۱۳۲۵ بزرگترین اعتصاب کارگری آن زمان از سوی کارگران نفت جنوب برگزار گردید. در این اعتصاب خواسته های کارگران بیشتر جنبه ضد استعماری و ضد استبدادی داشت. نفتگران جنوب برای تحقق خواسته های اقتصادی و سیاسی هشت ساعت کار در روزه عدم تبعیض بین کارگران معپایه ایرانی و خارجی و عدم دخالت شرکت نفت ایران و انگلیس در امور سیاسی درصدد برگزاری اعتصاب بودند. شرکت نفت انگلیس و ایران برای پیشگیری

★ کارگران نفت جنوب برای تحقق بخشیدن به خواسته های صنفی و سیاسی خود در اول ماه مه سال ۱۳۰۸ تصمیم به اعتصاب میگیرند. کمپانی نفت انگلیس برای جلوگیری از این اعتصاب، در آستانه اول ماه مه ۹۲ تن از فعالین کارگری را دستگیر و زندانی می کند، ولی کارگران نفت تحت رهبری اتحادیه های نفت جنوب و حزب کمونیست ایران در ۱۴ اردیبهشت ۱۳۰۸ اراده خود را بر کمپانی نفت انگلیس تحمیل می کنند. شعارهای نابود باد کمپانی نفت انگلیس و ایران و مرگ بر امپریالیسم انگلیس و عمالش لرزه بر اندام دربار رضا خانی انداخت. در این اعتصاب ۹ هزار تن از مجموع ۱۰۰۰۰ کارگر نفت جنوب شرکت داشتند. خواسته های دیگر کارگران افزایش دستمزد و به رسمیت شناختن اتحادیه های کارگری و اول ماه مه بود. در طول این اعتصاب ۲۰۰ نفر از کارگران بازداشت شدند ولی ۲۰ هزار نفر از مردم و بخصوص پیشه واران و زحمتکشان به حمایت از کارگران اعتصابی برخاستند. این اعتصاب در تاریخ جنبش کارگری - سندیکایی ایران رویداد مهمی به حساب می آید.

★ دو سال بعد پرچم رزم را کارگران نساجی وطن اصفهان

خون کشید. ۵۰ کارگر شهید و جمع کثیری مجروح شدند. در جریان این اعتصاب فعالین جنبش کمونیستی تا حد امکان در سازمان‌دهی آن شرکت کردند از جمله آن‌ها رفیق شهید فدایی خلق محمد چوپانزاده (اوس صد) بود که در جریان این اعتصاب هنگام یورش پلیس دستگیر شده و مدت ۲ سال زندانی گردید. این اعتصاب نیز با توجه به دامنه توده‌ای و خصلت رزم جویانه خود از رویدادهای مهم جنبش کارگری به حساب می‌آید.

★ کارگران جهان چیت کرج در اعتراض به پایمال شدن حقوق خود یا شعار افزایش دستمزد به تاریخ ۸ اردیبهشت ۱۳۵۰ دست به یک تحصن ۳ روزه زدند. ایادی رژیم موق به شکستن تحصن نشده و کارگران برای نشان دادن مبارزه و پیگیری خود در نیل به خواسته‌هایشان، اقدام به یک راه‌پیمایی به سوی تهران کردند. آن‌ها مقصد خود را "وزارت کار" اعلام نمودند. اما چند ساعتی از راه‌پیمایی نگذشته بود که مزدوران رژیم در کاروانسرا سنگی با چوب و چماق و در نهایت با اسلحه به راه‌پیمایان حمله کرده و ۳ کارگر را کشته و ده‌ای را مجروح کردند.

★ کارگران (قائم شهر) در شرایط دشوار سال‌های ۵۴ شجاعانه دست به اعتصاب زده و خواسته‌های خود را مبنی بر افزایش سود ویژه و اعتراض به انتخاب نماینده فرمایشی کارگران اعلام داشتند. مأمورین پلیس در ۸ تیر از ورود کارگران شیفت دوم به کارخانه جلوگیری کردند. کارگران دست به مقاومت زدند. ژاندارمری به کمک پلیس شتافته و کارگران را از کارخانه بیرون راندند. درگیری به بیرون از کارخانه کشیده و نظامیان کارگران را به گلوله بستند. ۴ کارگر کشته و ده‌ای مجروح شدند. مردم به حمایت از کارگران برخاستند. رژیم وحشت زده شده و حکومت نظامی برقرار کرد. دانش آموزان و دانشجویان دانشسرای عالی این شهر به نفع کارگران تظاهراتی برگزار نمودند. کارگران چیت‌سازی به شهر حمایت خود را از کارگران اعتصابی اعلام داشتند. این بار نیز چکه‌پوشان رژیم توانستند جسم کارگران را بشکنند اما اراده کارگران قوی‌تر از آن بود که بتوان آن‌ها را شکست و کارگران این را در اعتصاب‌های بعدی خود مخصوصاً در سال ۵۷ نشان دادند.

★ همپا با اوج‌گیری جنبش انقلابی خلق، جنبشهای اعتصابی و اعتراضی کارگران نیز اوج می‌گیرند. اعتصاب کارگران پست در ۱۰ بهمن، اعتصاب ۲۰۰۰ نفری کارگران دخانیات تهران در ۱۷ بهمن، اعتصاب کارگران کشت و صنعت کارون، جنرال موتور، تاسیسات بوتان، ایران تایرو اعتصاب ۱۰۰۰ نفری کارگران معدن ذغال سنگ زیرآب از جمله اعتصابات نیمه دوم بهمن و اسفند سال ۵۶ بودند. خواستهای عمده کارگران در این دوره صنفی-رفاهی بودند.

با آغاز سال ۵۷ جنبش اعتصابی کارگران به مغایه جز* جدایی‌ناپذیر جنبش سراسری خلق اعتلا می‌یابد. اعتصابات اقتصادی محدود و پراکنده جای خود را به اعتصابات سیاسی و یکپارچه می‌دهد. در فاصله فروردین ۵۷ تا ۱۷ شهریور بیش از ۵۰ اعتصاب کارگری کوچک و بزرگ برگزار شد. دامنه این اعتصابات از ۲۰۰ نفر تا ۸۰۰ نفر را شامل می‌شد. برای مثال اعتصاب ۷۰۰ نفری کارگران صنایع فولاد اهواز در ۱۵ شهریور، اعتصاب ۸۰۰ نفری کارگران شرکت‌های مانا، ماشین‌سازی پارس و فاستر و در ۱۵ شهریور با شعار اتحاد، مبارزه، پیروزی.

به نوشته نشریه کار شماره ۹۷ "در این فاصله کارگران بیش از بیست واحد بزرگ صنعتی با پیش از چهل هزار نفر با سلاح اعتصاب برای کسب حقوق و مطالبات صنفی - سیاسی خود بها خاستند" از ۱۷ شهریور تا ۱۳ آبان ۵۷ (سقوط دولت شریف امامی) بیش از صدها اعتصاب برگزار شد. با تگامی به اعتصابات آن دوره به جرات

می‌توان گفت که هر روز دامنه اعتصاب گسترده‌تر شده و موسسات و کارخانه‌های جدیدی به صفوف اعتصاب می‌پیوستند. در این اعتصابات تعداد شرکت‌کننده وسیع‌تر از گذشته بود و خواسته‌ها جنبه سیاسی مشخص‌تری به خود گرفته بودند. در ۴ آبان کارگران شرکت نفت در جنوب با خواست‌های لغو حکومت نظامی آزادی کلیه زندانیان سیاسی و مجازات عاملین کشتارهای اخیر اعتصاب کردند. ۴۰۰۰ کارگر ذوب آهن در ۸ آبان با خواست لغو محیط نظامی در محیط کارخانه به جنبش اعتصابی کارگران کشور پیوستند. در فاصله ۱۳ آبان تا از پای درآمدن دولت از هاری و فرار شاه و روی کار آمدن دولت بختیار خاثن در ۲۶ دی اعتصابات کارگری بازم گسترش بیشتری یافت. در این دوره نیز کارخانه‌های صنعتی مهم کشورمان در حال اعتصاب بودند. از آن جمله بودند پالایشگاه آبادان ماشین‌سازی و تراکتورسازی و لیف تراک‌سازی تبریز و...

اعتصابات کارگری سال ۵۷ و مخصوصاً اعتصاب یکپارچه نفتگران قهرمان در سرنگونی رژیم شاه نقش تعیین‌کننده‌ای داشت.

★ بعد از سرنگونی رژیم شاه و روی کار آمدن رژیم جمهوری اسلامی کارگران به مبارزات خود در راه دستیابی به حقوق صنفی و سیاسی خویش و دفاع از دستاوردهای مبارزات خونین خود ادامه دادند. حرکات اعتصابی در واحدهای تولیدی کشور به ویژه در سال ۶۲ شتاب تازه‌ای به خود گرفت که در زیر موارد چندی از آن را یادآوری می‌کنیم.

★ مهمترین اعتصاب سال ۶۲ اعتصاب کارگران دخانیات تهران در ۱۱ دی بود. بعد از اینکه اعتراض کارگران به کاهش شیفت‌ها و افزایش ساعت کار شیفت به ۱۲ ساعت با بی‌توجهی مسئولان روبرو می‌گردد کارگران اعتصاب خود را آغاز می‌کنند. اعتصاب از یک بخش شروع و به سرعت به سایر بخش‌ها سرایت می‌کند و در مدت کوتاهی تمام کارخانه را در بر می‌گیرد. انجمن اسلامی موفق به پراکنده کردن صفوف کارگران نمی‌شود و ۱۴۰۰ نفری رژیم نمی‌توانند اعتصاب را بشکنند. سپاه سرکوب رژیم وارد کارخانه شده و با دستگیری بیش از ۲۰۰ کارگر اعتصابی توانست به اعتصاب پایان دهد.

★ در ۲۸ تیرماه ۶۲ کارگران شرکت ساسان اعتصاب خود را در اعتراض به کاهش حق بهره‌وری و عدم اجرای طرح غبنه بندی مشاغل و کسر حقوق خود برای جبهه‌ها شروع می‌کنند. اعتصاب پس از یک وقفه کوتاه مدت در ۲ مرداد از سر گرفته شد. رژیم برای درهم شکستن اعتصاب، پاسداران سرکوبگر را به کارخانه گسیل داشت. پاسداران در تیراندازی به سوی کارگران عده بسیاری از آن‌ها را زخمی کردند و قریب ۲۵۰ تن را دستگیر نمودند. این اعتصاب مورد حمایت کارگران سایر کارخانه‌ها از جمله کارخانه شیشه، گاز و داروپخش قرار می‌گیرد.

★ اعتصاب ۱۵ هزار نفری کارگران و کارمندان ذوب آهن در سال ۶۳، زمانی آغاز می‌شود که مسئولان جمهوری اسلامی تصمیم به اجرای طرح ارتجاعی تعاونی کردن کارخانه را می‌گیرند. سپاه برای شکستن اعتصاب وارد کارخانه شده و تعدادی را دستگیر می‌کند. اعتصاب اوج گرفته و آزادی کارگران زندانی نیز به شعارها اضافه می‌گردد. مردم دیگر و کارگران اصفهان از اعتصابیون پشتیبانی نمودند. از آن جمله کارگران پالایشگاه اصفهان و فولاد مبارکه. رژیم چاره را در عقب نشینی می‌بیند. کارگران پیروز گردیدند.

★ سال گذشته جنبش کارگری استمرار خود را به اثبات رساند و نشان داد روندی که در سال ۶۲ آغاز گشت، روندی مستمر و تکامل‌یافته است. خصلت استمرار در ترکیب با خصیصه گسترش یابندگی جایگاه ممتازی به جنبش کارگری بخشیده است.

حماسه زنبیل

یک عمر با حماسه زنبیلت
از گوجه‌های فقر قدیمی
تا شهرهای کهنه بدبختی
رفتی
و آواز زخم‌های دلت را
در لحظه فروش و خریدن -
خواندی
سبزی
سبزی
تا از برای کودک غمگینت
یک بازم شده
کفش و لباس تازه بگیری
یا
جوراب و سله دار زنت را

بارنگ روی تازه بهینی.
اما
این پیر سالخورده بی‌پیر
یک دم تشنه کام تو گردد
و آن آهوی رمنده آرامش
آرام و رام دلم تو گردد.
آی...
ای مانده در تپانی ایام
ای خسته از شکنجه ویرانی
تا روشنی خنده خورید راستین
در چشم طفل‌های تو به‌شید
بر خیز و با حماسه زنبیلت -
بر خوان
آواز روزهای شکفتن را
رضا مقصودی
۱۳۵۱

استراتژی و تاکتیک احزاب طبقه کارگر کشورهای سرمایه‌داری پیشرفته

در شماره ۱۰۲ نشریه "اکثریت"، طی مقاله‌ای که با عنوان "نبردهای طبقاتی در مراکز جهان سرمایه‌داری" درج گردید، عمده‌ترین گرایش‌های مرحله کنونی مبارزات طبقه کارگر کشورهای سرمایه‌داری پیشرفته برشمرده شد. نگاهی کوتاه به رویدادهای ماه‌ها و هفته‌های اخیر، به ویژه در اروپای غربی نشان می‌دهد که آمادگی مبارزاتی، سطح آگاهی و کیفیت حرکات طبقه کارگر این کشورها اعتلا یافته است. برجسته‌ترین نمونه‌ها در این زمینه عبارتند از مبارزه اتحادیه‌های کارگری آلمان فدرال علیه قانون ارتجاعی مصوب پارلمان این کشور برای محدود کردن حق اعتصاب و مقاومت کارگران چاب بریتانیا در برابر "کفایت فزایی" (راسیونالیزاسیون) ضدیشری سرمایه‌داری که به یکبارگی هزاران نفر انجمیده است.

این مبارزات، بر پستر تشدید بحران عمومی سرمایه‌داری گسترش می‌یابد و اگر با دورنمای سوسیالیستی در پیوند قرار گیرد، منشا تحولات عمیقی خواهد شد. احزاب کمونیست کشورهای سرمایه‌داری پیشرفته ضمن شرکت فعال در مبارزات جاری طبقه کارگر، از "منافع فردای جنبش" که همان‌فراویی آن به انقلاب سوسیالیستی است، دفاع می‌کنند. استراتژی و تاکتیک احزاب طبقه کارگر این کشورها، در خدمت اعتلای مبارزات طبقه کارگر و نیروهای دمکراتیک به سطح نیرویی پالفعیل برای پایان دادن به حاکمیت انحصارات و پیش روی به سوی سوسیالیسم است. مسایل مربوط به استراتژی و تاکتیک این احزاب، در مقاله‌ای به قلم پروفیسور ایکور کریوکوس، استاد آکادمی اقتصاد شورای وزیران اتحاد شوروی، مندرج در شماره ۲ سال ۸۵ مجله "سوسیالیسم، تئوری و پراتیک" مورد بررسی قرار گرفته است که با تلخیص از نظر خوانندگان می‌گذرانیم.

* * *

احزاب کمونیست کشورهای سرمایه‌داری پیشرفته، استراتژی و تاکتیک خود را مستقلا و با توجه به شرایط ویژه هر کشور، تدوین کرده و تحقق می‌بخشند. از این رو، میان تک تک احزاب تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای در استراتژی و تاکتیک وجود دارد. اما به علت اشتراک در اهداف و اصول کمونیست‌ها، مشابهت میان شرایط عینی در مراکز امپریالیسم، بین‌المللی شدن فزاینده رشد همه کشورها و اهمیت روزافزون مسایل جهانی، باعث آن گردیده است که استراتژی و تاکتیک این احزاب، وجه مشترک عمده‌ای کسب کنند.

این احزاب کمونیست در تلاش برای پیشگیری از یک جنگ هسته‌ای و تأمین ترقی اجتماعی، قبل از همه علیه نیرومندترین و خطرناکترین دشمن عمده ترقی اجتماعی و صلح میان ملل، یعنی فشر فوقانی طبقه استثمارگر سرمایه انحصاری دولتی، الیکارشی مالی، مجتمع نظامی - صنعتی و انحصارات فراملیتی، این تجاوزکارترین و ارتجاعی‌ترین محافل امپریالیسم به مقابله می‌پردازند.

احزاب کمونیست، در راه اتحاد و فعال کردن طبقه

کارگر بمثابه نیرومندترین و عمده‌ترین مخالف حاکمیت سرمایه انحصاری دولتی می‌روزمند و می‌کوشند برای طبقه کارگر متحدانی به ویژه از میان سایر زحمتکشان، یعنی کارمندان و اقشار میانی، جلب کنند، متحدانی که چون طبقه کارگر خواهان ترقی اجتماعی و جلوگیری از جنگ هسته‌ای می‌باشند. احزاب کمونیست دمکراسی ضد انحصاری را که قدرت خلق را تحت رهبری طبقه کارگر تأمین می‌کند، آلترناتیو بلافصل و مشخص قدرت سرمایه انحصاری دولتی می‌دانند.

در مبارزه علیه سرمایه انحصاری دولتی، احزاب کمونیست می‌کوشند حمایت هر چند محدود و ناپایدار آن اقشار بورژوازی را که از حاکمیت بلامنازح سرمایه انحصاری دولتی ناراضی‌اند، نسبت به اهداف طبقه کارگر و متحدان آن، جلب نمایند. این اقشار عبارتند از بورژوازی متوسط و بخشی از بورژوازی بزرگ بویژه آن اقشاری که به خطر جنگ هسته‌ای پی برده‌اند.

احزاب کمونیست، بنا به ارزیابی تناسب قوا در هر کشور، امحا سرمایه‌داری انحصاری دولتی، انتقال نقش رهبری رشد جامعه به طبقه کارگر، متحد ساختن اکثریت عظیم خلق پیرامون طبقه کارگر و ایجاد دمکراسی ضد انحصاری را مرحله مستقلا از پیشرفت اجتماعی می‌دانند که به انقلاب سوسیالیستی می‌انجامد و یا حتی این تحولات را آغاز بلافصل دگرگونی سوسیالیستی جامعه قلمداد می‌کنند.

احزاب کمونیست، با توجه به جهانی شدن سرمایه، برای همبستگی بین‌المللی و همکاری همه نیروهای ترقیخواه، نه تنها برای جلوگیری از جنگ هسته‌ای، بلکه همچنین برای تحقق ترقی اجتماعی در هر کشور، اهمیت زیادی قائلند.

و بالاخره باید از مبارزه احزاب کمونیست علیه جنگ و تلاش‌های آنها برای پیشگیری از آن و حفظ جامعه بشری نام برد... اهداف و خواست‌های احزاب کمونیست در این زمینه، در هر کشور بنا به ویژگی‌های سیاست خارجی محافل حاکم آن تدوین می‌گردند، متوجه دمکراتیزه کردن سیاست خارجی بوده و در مقابل سیاست خارجی امپریالیستی، آلترناتیوی را که مطابق منافع خلق‌هاست، تبلور می‌بخشند.

درواه ترقی اجتماعی

احزاب کمونیست کشورهای صنعتی سرمایه‌داری خواهان آن هستند که تمرکز بوروکراتیک الیکارشی انحصاری - دولتی امحا گردد. این احزاب خواستار دمکراتیزه کردن پیکیر جامعه‌اند. موارد برنامه‌های دمکراتیزاسیون کمونیست‌های اکثر کشورهای سرمایه‌داری انحصاری دولتی عبارتند از: تأمین حقوق برابر انتخاباتی برای همه شهروندان بدون هر گونه تبعیض، حقوق برابر برای زنان، تأمین خودمختاری و حق تعیین سرنوشت برای اقلیت‌های ملی، ایجاد نظام انتخاباتی و نمایندگی عادلانه و افزایش اختیارات همه ارگان‌های منتخب.

احزاب کمونیست در مراکز امپریالیسم، در مبارزه برای ترقی اجتماعی، طیف گسترده‌ای از مطالبات اجتماعی - اقتصادی مطرح می‌سازند که محور آن، تدابیری علیه عواقب و ریشه‌های بحران در کشورهای سرمایه‌داری است. عمده‌ترین خواست‌های احزاب کمونیست عبارتند از: تأمین اشتغال کامل و پرداخت حقوق بی‌کاری مکی، کاهش ساعات کار هفتگی بدون کاهش دستمزد، برقراری و حفظ جدول متغیر اضافه دستمزد بر اساس نرخ تورم، تأمین امکانات فراگیری مشاغل جدید و تکمیل آموزش حرفه‌ای، کمک دولتی به شاخه‌های سنتی اقتصاد و مناطق بحران زده. احزاب کمونیست در عین حال، پیگیرانه خواهان تحقق حق مشارکت زحمتکشان در اداره امور تولید، برنامه‌ریزی دمکراتیک اقتصاد و محدود کردن حاکمیت بلامنازح انحصاراتند. این احزاب خواستار ملی کردن بانک‌ها و صنایع کلیدی، مهار تورم، کاهش هزینه‌های نظامی و افزایش بودجه رفاهی، تغییر خط تولید واحدهای مجتمع نظامی - صنعتی در جهت تولید صلح آمیز و براساس اصول اقتصادی، و تقویت تلاش‌ها برای حفظ محیط زیست.

احزاب کمونیست، که این مطالبات اجتماعی - اقتصادی را مطرح می‌سازند، وضعیت کنونی اقتصاد سرمایه‌داری را به عنوان نقطه شروع حرکت در نظر گرفته و تدابیر مقابله با بحران را آغاز دگرگونی بنیادین اقتصاد به سود زحمتکشان می‌دانند. احزاب کمونیست، تحولات ضد انحصاری را ابزار مهمی برای گذار به دمکراسی ضد انحصاری قلمداد می‌کنند.

مبارزه برای جلب حمایت توده‌ها

کمونیست‌ها برآنند که برای تحقق استراتژی آن‌ها، اتحاد اجتماعی گسترده‌ای لازم است. مبنای عینی این اتحاد را تشدید استثمار و نزدیکی فزاینده وضع کارمندان و سایر اقشار میانی به وضع طبقه کارگر، و فشار هر چه بیشتر سرمایه‌داری انحصاری دولتی بر منافع خرده‌بورژوازی و بورژوازی متوسط تشکیل می‌دهد. در عین حال، امکانات همکاری معینی میان این نیروها با بخشی از بورژوازی بزرگ علیه سیاست ماجراجویانه تجاوزکارترین و ارتجاعی‌ترین محافل امپریالیسم که بشريت را با جنگ هسته‌ای تهدید می‌کنند، روبه گسترش است.

در دهه ۸۰، ایجاد اتحاد اجتماعی وسیع علیه سرمایه‌داری انحصاری دولتی در این کشورها، وظیفه بسیار دشواری است. بسیاری از اقشار ذی‌نفع، هنوز با درک صحیح منافع عینی خود فاصله زیادی دارند. اکثریت کارگران و کارمندان، یعنی بیش از ۶۰ درصد آن‌ها (و در برخی کشورها حتی تا ۷۵ درصد) حتی در بزرگترین سازمان‌های توده‌ای زحمتکشان، یعنی اتحادیه‌های کارگری، متشکل نیستند. نتایج انتخابات پارلمان‌ها و شهرداری‌ها نشان می‌دهد که بخش بزرگی از زحمتکشان در ایالات متحده، بریتانیا، آلمان فدرال، ژاپن، فرانسه و ایتالیا همچنان به احزاب بورژوازی و حتی احزاب بقیه در صفحه ۱۴

هیمن درگذشت

در هفته گذشته خبر رسید که هیمن، شاعر بزرگ کرد، روز ۵ شنبه ۲۸ فروردین در گذشته است. این خبر، خبر بسیار تأسف آوری برای خلق کرد و دوستان مبارزه و فرهنگ این خلق می باشد.

سید محمد امین شیخ الاسلامی مکرری متخلص به هیمن در بهار سال ۱۲۰۰ شمسی در روستای لاجپن از توابع مهاباد زاده شد. او شعر گفتن را از دوران نوجوانی آغاز کرد. از همان دوران او جذب جنبش ملی خلق کرد که در مسیر یک اعتلا قرار گرفته بود، گردید. بنیانگذاران کومه له ژ-ک هم از دوستان و نزدیکان وی بودند. هیمن شعرهایی را که می سرود در نشریه ارگان کومه له ژ-ک که "نیشتمان" نام داشت به چاپ می رساند. هیمن دوره جمهوری مهاباد را به عنوان بهترین دوره زندگی خود توصیف می کند. او می گوید در این دوره می توانستم آزادانه به زبان کردی شعر بسرایم. هیمن از دوستان قاضی محمد بنیانگذار جمهوری خودمختار کردستان بود. وی بعد از شکست این جمهوری همچنان به مبارزه خود در رابطه تنگاتنگ با حزب دمکرات کردستان ایران ادامه داد. او ناچار گشت سال ها در آوارگی و مهاجرت به سر برد. بعد از انقلاب به میهن برگشت و استعداد شگرف خود را

همچنان در اختیار جنبش نهاد. جمهوری اسلامی کوشید هیمن را که دیگر پیرمردی با جسمی نحیف بود درهم بشکند غافل از آن که هیمن در واقع در سرودهایی تیلور داشت که در سترهای مبارزه خلق کرد بر سر زبان ها جاری بود. این سرودها هیچ گاه مغلوب و افسرده و خاموش نمی گردند.

در شعر هیمن عشق به آزادی و آزادی، رهایی خلق کرد و رهایی همه زحمتکشان موج می زند. او شعر خود را در خدمت "نجات وطن دوست داشتنی ویران شده" در خدمت "مشت های آهنین کارگران و دهقانان" در خدمت "مبارزه انسانی، مشترک، یک رنگ و مستحکم کرد" نهاده بود. هزار یکی از برجسته ترین مشخصات شعر هیمن را واژگان کردی نوی که در آن هایه کار رفته است می داند.

در تشییع جنازه هیمن در روز جمعه ۲۹ فروردین تمام مردم مهاباد به صورت یکپارچه شرکت داشتند. تشییع جنازه او در واقع به صورت یک اعتراض توده ای گسترده درآمد. همه از مرگ هیمن متأثر بودند اگرچه هیمن در یکی از اشعار خود وصیت کرده بود "بر سر گور من دختران و پسران به رقص در آیند، درگذشت کسی که برای رزم شهیدان شعر شادی سروده است، نیازی به گریستن ندارد"

آزمیان نامه ها

از شهرها و روستاهای کشور نامه ها و گزارش های متعددی برای نشریه ارسال می گردد. در این نامه ها وضعیت غمناک زندگی مردم میهنان بازتاب می یابند. برخی از این نامه ها به دلایل امنیتی امکان درج در نشریه نمی یابند می کوشیم برخی دیگر را انعکاس دهیم. نامه زیر از طرف یک دختر جوان از شهر بوکان برای ما ارسال شده است:

"شهر ما به مانند یک پادگان و بدتر از آن به مانند یک زندان است. از دست پادارها و جانش ها و جاسوسان حتی در شهر امنیت نداریم به ناچار در کنج خانه ها زندانی شده ایم. بعلت محدود بودن میدان دید و یکنواخت بودن زندگی انواع ناراحتی های جسمی و

روانی در میان دختران جوان خصوصا دیپلمه ها پدیدار شده است. بهترین دانش آموزان شهر ما "بوکان" به دلیل عدم تأیید نیروهای اشغالگر، به دانشگاه راه نمی یابند. دختران جوان شهر ما حال و روزگار تاریکی دارند. اما همه ما مطمئنیم که خورشید بالاخره از پس ابرهای بیرون خواهد آمد ما برای طلوع آن نبرد بی امانی را با سیاست های ارتجاعی و ضد انسانی رژیم جمهوری اسلامی پیش می بریم. ... استعدادهای ما را می کشند.

در این زمینه هم کشتار و حشیانه ای را آغاز کرده اند ما دختران سالهای قبل بهترین تاثیرها را برای مردم اجرا می کردیم اما اکنون علیرغم علاقه فراوان به تاثیر دیگر اجازه ارائه هنر خود را نداریم. امیدواریم که در آینده ای نزدیک بار دیگر صحنه های شهرمان را در تمام زمینه ها فتح کنیم."

مقابله با کاهش قیمت ...

بقیه از صفحه اول

تأثیری جدی بر اقتصاد کشورهای صادر کننده نفت بر جای نهاده است. بنا بر گزارش نشریه الجزایری "المجاهد"، ۱۲ کشور عضو اوپک تنها ظرف سه ماهه اول سال میلادی جاری، قریب به ۱۰ میلیارد دلار کسری در آمد داشته اند. نشریه "تایمز مالی" چاپ لندن، میزان کسری درآمد کشورهای عضو اوپک را در سال ۸۶، از ۵۰ میلیارد دلار نیز بیشتر برآورد می کند. این برآورد کاهش درآمد ارزی، کاهش نرخ برابری دلار در برابر سایر ارزها را در بر نمی گیرد. کاهش نرخ برابری دلار نیز به نوبه خود باعث کاهش قوه خرید کشورهای فوق الذکر شده است.

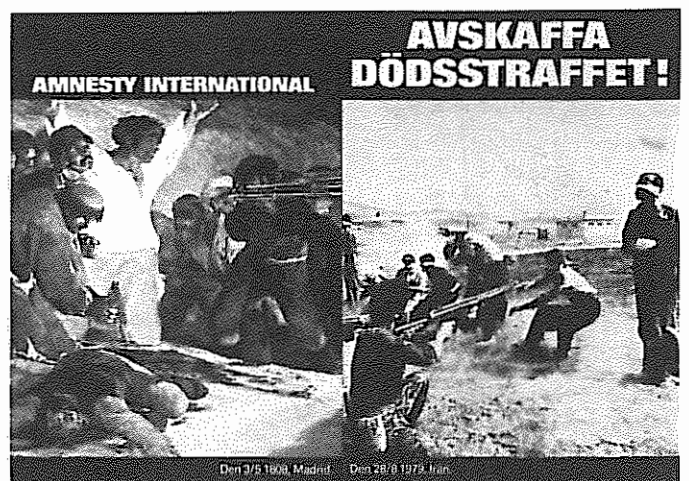
در چنین شرایطی، اجلاس ۷۷ اوپک بدون نتیجه و بی آنکه به توافقی دست یابد، خاتمه می گیرد، و بحث بر سر سهمیه بندی تولید به جلسه عادی اوپک که در روز ۲۵ ژوئن (چهارم تیر) در یوگسلاوی برگزار خواهد شد، احاله می گردد.

کاهش جدی در آمد ارزی رژیم جمهوری اسلامی، بطور فزاینده ای بر حیات اقتصادی کشور سایه افکنده است. رکود اقتصادی و تعطیل و بیانیمه تعطیل شدن بسیاری از واحدهای تولیدی تا بدان حد مشهود و محسوس است که محسن نوربخش رئیس کل بانک مرکزی نیز به رکود اقتصادی ماههای آخر سال ۶۴ معترف است. تداوم و استمرار روند کاهش

یافتن قیمت نفت در بازارهای جهانی باعث برنامه ریزی ویژه دولتمداران جمهوری اسلامی گردیده است. موسوی نخست وزیر هفته گذشته در جلسه هیات دولت اعلام کرد که: "در وضعیت کنونی قیمت و بازار نفت، دولت به برنامه ریزی برای صرفه جویی دست خواهد زد." وی اطلاع داد که اساس و مقدمات این برنامه ریزی نیز شروع شده است. برنامه ریزی ویژه جدید دولت در زمینه صرفه جویی بیشتر، تنها دوماه پس از تصویب لایحه بودجه سال ۶۵ صورت می گیرد. لایحه بودجه سال ۶۵ بر محور صرفه جویی اکید تنظیم شده بود و اینک بازم ضرور دیده اند با امساک بیشتری در اقلام آن دخل و تصرف کنند.

موسوی نخست وزیر رسماً و صراحتاً اعلام کرد "که این صرفه جویی اکید همه عرصه های اقتصادی را در بر می گیرد و باید از مصرف در سطح عموم مردم و دولت بکاهیم."

موسوی البته تأکید کرد که هزینه های جنگی از این صرفه جویی مستثنی بوده و از اینرو از مردم طلب "فداکاری" بیشتر نمود. موسوی مفهوم این فداکاری عمومی را نیز تبیین کرد و افزود که دولت ناگزیر "در این شرایط باید هر چه بیشتر به درآمدهای مالیاتی پیانیدیشد." بدین ترتیب پایه پای گسترش و خامت اوضاع اقتصادی رژیم، سران حکومت می کوشند تا هر چه بیشتر هزینه های کلان جنگی و اجرائی خود را پردوش مردم محروم کشورمان استوار سازند.

۱۸۰۸ مادرید، ۱۹۷۹ کردستان ایران ... پوستر فوق را به تازگی سازمان عفو بین المللی در سوئد در اعتراض به کشتارهای رژیم جمهوری اسلامی انتشار داده است. صحنه کشتار مبارزین کرد در سال ۱۳۵۸ به راستی کشتار مادرید را، که فرانسس گویا نقاش معروف آن را به تصویر درآورده است، به یاد می آورد. در تاریخ مشابهت بسیار است چرا که در کلیت تاریخ ستیز ثاباتی جریان دارد، ستیز بین ستمگر و ستم دیده، بهره کش و استثمار شونده، پیشرفت و ارتجاع، انقلاب و ضد انقلاب.

معر قذافی: لیبی تسلیم نمی شود

فدائیان بربرمنشی امپریالیسم آمریکا در لیبی

بر کشورهای منطقه مدیترانه، از جمله کشورهای عربی، با اسرائیل صهیونیست هماهنگی دارند.

قذافی افزود: "ما معتقدیم آمریکا در تجاوز علیه لیبی، همکاری نظامی با سایر کشورهای ناتو را برای عملیات احتمالی بزرگ ابعادتر، به آزمایش گذاشته است. ما از افکار عمومی جهان می خواهیم که تحولات را با هوشیاری دنبال کنند." رهبر لیبی گفت دولت ریکان از سیاست تروریسم دولتی پیروی می کند. وی تاکید کرد: "لیبی این امکان را داشت که علیه ناوگان ششم آمریکا و پایگاه های ناتو در جنوب اروپا حملاتی انجام دهد، اما از این کار چشم پوشید. رهبری انقلابی لیبی، که از مسئولیت خود در قبال امر صلح آگاه است و به فراخوان کشورهای مختلف و

تاس خبرگزاری شوروی، متن مصاحبه معمر قذافی رهبر لیبی با خبرنگاران شوروی را منتشر نمود. قذافی در این مصاحبه به پرسش های خبرنگاران درباره حمله آمریکا و موضع اتحاد شوروی در قبال این تجاوز پاسخ داد. وی از جمله گفت:

"ما برای پیشنهاد میخائیل گارباجف درباره عقب نشینی ناوگان های جنگی اتحاد شوروی و آمریکا از منطقه دریای مدیترانه ارزش زیادی قائلیم. ما از همه جهانیان می خواهیم از این ابتکار اتحاد شوروی پشتیبانی کنند. اما امپریالیست های آمریکایی، این پیشنهاد های سازنده را رد کرده اند. آن ها اهداف سیاست برتری طلبانه خود را دنبال می کنند و در اعمال فشار

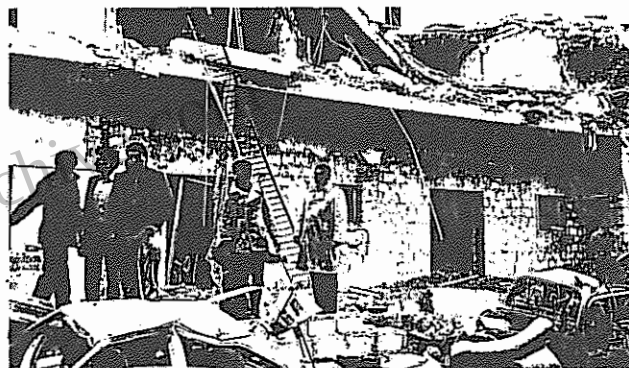
دومی برای آمریکا تبدیل شود. واشنگتن باید از گذشته درس بگیرد." تنها یک هفته پس از تجاوز به لیبی، ریکان رئیس جمهور آمریکا طی یک کنفرانس مطبوعاتی بی شرمانه اظهار داشت آمریکا در صورتی که به تشخیص خود، کشور دیگری را نیز "حامی تروریسم" بداند، به آن کشور حمله خواهد کرد.

به دنبال سخنان ریکان، موجی از اعتراض افکار عمومی جهان را در بر گرفت. حتی کشورهای متحد آمریکا نیز نسبت به این اظهارات ابراز نگرانی کردند.

بازار مشترک اروپا به پیروی از آمریکا "مجازات" هایی علیه لیبی به تصویب رساند که مهم ترین آن، کاهش شمار نمایندگانی و دیپلمات های لیبی در اروپای غربی است.

سازمان های اجتماعی و بین المللی پاسخ مثبت داده، به این نتیجه رسید که از تشدید عملیات جنگی جلوگیری کرده و تکلارد درگیری گسترش یابد.

معمر قذافی خاطر نشان ساخت: "ما می خواهیم با مقاومت شجاعانه خود، امپریالیسم را شکست دهیم، اما به دنبال انتقامجویی نیستیم. ما با دفاع از کشور خود، در عین حال با امپریالیسم که همه نیروهای ترقیخواه جهان را تهدید می کند، به مقابله می پردازیم." وی همچنین گفت: "ویتنام را به یاد آوریم. مقاومت قهرمانانه ویتنامی ها و مبارزه آن ها با امپریالیسم آمریکا به همه جهانیان نشان داد که نمی توان خلقی را که در راه آزادی می رزمند، شکست داد. در صورت ادامه تجاوز آمریکا، لیبی می تواند به ویتنام

صحنه ای از ویرانی های بهمانده از تجاوز آمریکا در طرابلس

استراتژی و تاکتیک احزاب...

بقیه از صفحه ۱۲

ارتجاعی رای می دهند. آن بخش از رای دهندگان که همیشه از حزب کمونیست پیروی می کنند، در ایتالیا چندان بیشتر از یک چهارم انتخاب کنندگان نیست، در فرانسه حدود یک هفتم و در اکثر کشورهای دیگر بسیار کمتر از این است.

تحت چنین شرایطی، احزاب کمونیست همچنان پیکیرانه در راه شکل گیری اتحاد گسترده اجتماعی برای بسیج اکثریت خلق علیه سرمایه داری انحصاری دولتی پیکار می کنند. این پیکار، به طور عمده در دو جهت جریان دارد: در جهت گسترش نفوذ مستقیم خود این احزاب در میان توده ها و در جهت هموار کردن راه هم کاری و تحقق اتحاد سیاسی با دیگر سازمان ها و جنبش های توده ای (سندیکاها، سوسیال دمکرات ها، سبزها و غیره)، که لااقل خواهان برخی تحولات مترقی و به ویژه جلوگیری از جنگ هسته ای باشند.

احزاب کمونیست در تلاش خود به منظور جلب کارگران پیشرو و سایر زحمتکشان به صفوف حزب، در برخی کشورها نظیر ایالات متحده و ژاپن، به پیشرفت های معینی دست یافته اند، اما در برخی

دیگر از کشورها مانند بریتانیا، فنلاند و ایتالیا دچار عقب گردهایی شده اند. فشار سخت آنتی کمونیسم، تهاجم سوسیال رفرمیست ها و تزلزل در صفوف برخی احزاب باعث کاهش شمار اعضا و رای دهندگان آن ها در این گروه از کشورها شده است. البته مواضع آن ها هم اکنون پایدارتر از اوایل دهه هفتاد است.

کار در صفوف طبقه کارگر

دگرگون ساختن جامعه، بدون تغییر طرز فکر اکثریت طبقه کارگر امکان پذیر نیست. احزاب کمونیست با درک این واقعیت، علیرغم افزایش دشواری ها، تبلیغ و ترویج خود را گسترش داده و توانسته اند شمار انتشارات خود و تیراژ آن ها را که شامل نشریات محلی، نشریات کارخانجات، اعلامیه ها و روزنامه های دیواری است، افزایش دهند. تبلیغ شفاهی کمونیست ها در میان توده ها و کار فردی با زحمتکشان تقویت شده است. احزاب کمونیست، توجه بیشتری به افشار نوین کارگری، زنان، جوانان و به ویژه پیکاران می دارند. عمده ترین کوشش های احزاب کمونیست متوجه شرکت

دادن زحمتکشان در مبارزه سیاسی - ایدئولوژیک است.

فعالیت کمونیست ها در اتحادیه های کارگری بیشتر شده است. در سال های اخیر، این اتحادیه ها در معرض فشار سختی از جانب نیروهای راست قرار گرفته و متحمل شکست هایی شده اند. کمونیست ها مبتکر انجام اقداماتی برای دفاع از سندیکاها و همکاری اتحادیه های وابسته به جریان های مختلف بوده اند. احزاب کمونیست در برخی از کشورها، تماس های خود را با سوسیال رفرمیست ها علیرغم مقاومت مدافعین آنتی کمونیسم گسترش داده و سوسیال رفرمیست ها را به مبارزه مشترک برای جلوگیری از جنگ هسته ای و در راه ترقی اجتماعی ترغیب می کنند. کمونیست ها پیکیرانه اشکال همکاری را با جنبش های نوین اجتماعی، مانند سبزها، جمعیت های ضد هسته ای و غیره را جستجو می کنند.

احزاب کمونیست قادرند منافع طبقه کارگر و سایر زحمتکشان را کامل تر و دقیق تر از دیگران بیان کنند و از این منافع، مصمم تر و پیکیرتر از هر نیروی دیگر دفاع به عمل آورند. از این رو، نقش کمونیست ها در پیکارهای توده ای رو به افزایش است.

اخبار کوتاه

* در شهر "تموکو" واقع در جنوب شیلی در سیمین روز بازدید پهنوشه از این شهر تظاهرات گسترده‌ای علیه وی صورت گرفت. پنجشنبه گذشته در جریان اعتراض مردم این شهر، یکی از تظاهرکنندگان به ضرب گلوله پلیس که به مغز وی اصابت نمود، کشته شد. چهار تن دیگر نیز هدف گلوله پلیس قرار گرفتند.

* اجلاس شورای جهانی صلح در صوفیه گشایش یافت. در این اجلاس، بیش از ۵۰۰ نماینده از ۱۲۱ کشور و نیز نمایندگان ۲۸ سازمان بین‌المللی شرکت دارند. رامش چاندر، رئیس شورای جهانی صلح، طی سخنان خود در این نشست گفت هدف شورای جهانی صلح ایجاد جهانی عاری از سلاحهای ناپودی جمعی تا سال ۲۰۰۰ است.

* تفهین خورخه هندل، دبیر کل حزب کمونیست السالوادور در مصاحبه‌ای با یک روزنامه اکوادور گفت نیروهای رهایی بخش السالوادور مبارزه مسلحانه خود را تا زمانی که دولت آمادگی خود را برای از سرگیری مذاکرات اعلام نکرده است، ادامه خواهد داد. هندل افزود آمریکا برای جلوگیری از حل سیاسی مسائل آمریکا مرکزی، در امور داخلی کشورهای این منطقه مداخله می‌کند.

* کره - جنوبی بار دیگر شاهد تظاهرات عظیم مخالفان رژیم نظامی شول بود. نزدیک به ۱۰۰ هزار تن از مردم شهر "تچون" در تظاهراتی خواهان تامین آزادیهای دموکراتیک شدند. پلیس علیه تظاهرکنندگان وارد عمل شد و چند تن از تظاهرکنندگان دستگیر شدند.

همکاری اتحاد شوروی و افغانستان گسترش خواهد یافت

نظمین‌های بین‌المللی برای عدم تکرار مداخله، و نیز فراخواندن نیروهای شوروی از افغانستان. گفتگوها پیرامون تعیین چارچوب مذاکرات ژنو، توسط وزرای خارجه دو کشور و از طریق نماینده دبیرکل سازمان ملل انجام گرفت.

- از سوی دیگر، جرگه قبایل آزاد پشتون که در کابل تشکیل شده بود، به کار خود پایان داد. این جرگه، عملیات خونین نظامی دولت پاکستان در منطقه سکونت قبایل پشتون را محکوم کرد و خاطر نشان ساخت دولت پاکستان در اجرای سیاست تجاوزکارانه خود، در این مناطق دست به ایجاد پایگاه‌های نظامی می‌زند تا جنگ اعلان نشده علیه جمهوری دموکراتیک افغانستان را گسترش دهد.

نمایندگان حاضر در جرگه تاکید کردند قبایل پشتون از مبارزه خود برای دفاع از حقوق خویش دست نخواهند کشید.

- سه‌شنبه هفته گذشته، نیکلای ریزتکف و سلطانعلی کشتمند، نخست وزیران اتحاد شوروی و افغانستان، در مسکو موافقتنامه‌ای پیرامون گسترش همکاری اقتصادی و تجارت میان دو کشور به امضا رساندند. در این موافقتنامه اتحاد شوروی اطمینان داد که همچنان به خلق افغانستان در اجرای وظایفی که در سند "جهت اصلی رشد اجتماعی - اقتصادی افغانستان از ۱۳۶۵ تا ۱۳۶۹" آمده است، کمک خواهد کرد.

- خبرگزاری‌ها از دهمی نو گزارش دادند افغانستان و پاکستان با طرح جدیدی که دیه‌گو کوردوز، نماینده دبیرکل سازمان ملل متحد برای مذاکرات آتی دو کشور در ژنو ارائه نمود، موافقت کرده‌اند. این طرح، چارچوب مذاکرات ژنو را تعیین می‌کند. این مذاکرات موارد زیر را در برخواهد گرفت. بازگشت همه آوارگان به افغانستان، عدم مداخله متقابل در امور داخلی و

ریگان نیکار اگوئه را همچنان تهدید می‌کند

مصاحبه‌ای با یک نشریه مکزیکی گفت خلق نیکاراگوئه قربانی تجاوز امپریالیستی از سوی ایالات متحده گردیده است. اقدامات آمریکایی‌ها سال گذشته به کشته شدن ۱۱ هزار نفر، مجروح گردیدن ۵ هزار نفر و فرار ۲۵۰ هزار نفر از ساکنین مناطق مرزی انجامیده است. اورتنگا افزود نیکاراگوئه برای مقابله با تجاوز دولت ریگان، ناچار است بیش از نیمی از بودجه خود را به امر دفاع اختصاص می‌دهد. وی تاکید کرد ایالات متحده هر اقدامی نیز که صورت دهد، و هر میلی هم که به باند‌های آدمکشان سوزوزا بپردازد، قادر به جلوگیری از شکست ضد انقلابیون نخواهد بود.

رونالد ریگان رئیس جمهور آمریکا طی یک سخنرانی در حضور تعدادی از سرمایه‌داران آمریکایی، نیکاراگوئه را "لیبی آمریکای لاتین" خوانده و بار دیگر این دروغ را که نیکاراگوئه مسئول تروریسم در قاره آمریکاست، تکرار کرد.

ارتش آمریکا در هندو راس ساختمان یک فرودگاه نظامی را که تنها ۱۸ کیلومتر با مرزهای نیکاراگوئه فاصله دارد، به پایان رساند. پاند این فرودگاه که ظاهراً در اختیار رژیم هند و راس است، ۱۵۰۰ متر طول دارد.

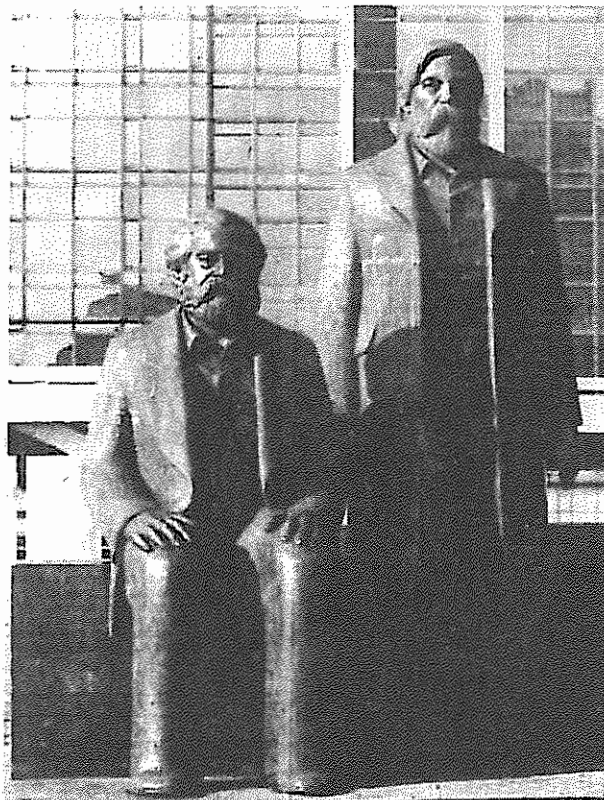
دانیل اورتنگا رئیس جمهور نیکاراگوئه در

با جمع آوری کمک‌های مالی

فدائیان خلق را در انجام وظایف
انقلابی خود یاری دهید.

کمک‌های مالی رسیده

از لس آنجلس	۲۲۵ ریال تمپرستی
از کلونلند - آمریکا	۴۵ دلار
از ایست لن سینک - آمریکا	۳۰ دلار
از مدیسون - آمریکا	۳۰ دلار
از شیکاگو - آمریکا	یک سکه
از شیکاگو - آمریکا	۱۵ دلار
از شیکاگو - آمریکا	۲۵ دلار
از سیاتل - آمریکا	۲۲۰ تومان
رضا از برلین	۹۷/۵ مارک
از یوخوم - آلمان فدرال	۱۷۰ مارک
باکد "دروبر رفقای قهرمان"	۴۵۰ ریال تمپرستی
رگ از استرالیا	۱۵۰ دلار
رفقای استرالیا	۱۰۰ دلار
آمیخ	۱۰۰ دلار
رفیقی از ماریسی	۸۰ فرانک
با نام رفقای شهید از انگلستان	۵۰۰۰ ریال

مجلسه
مارکس و انگلس -
به مناسبت کنفره
یازدهم حزب
سوسیالیست
متحده آلمان از
مجلسه برنزی
عظیمی از مارکس و
انگلس در مرکز
شهر برلین، توسط
اریش هونکر دبیر
کل حزب سوسیالیست
متحده آلمان
پرده‌برداری به
عمل آمد. در
جریان مراسم
پرده‌برداری
هزاران نفر از
امالی برلین
شرکت داشتند.
ارتفاع این مجلسه
(انگلس در حالت
ایستاده) ۲/۶ متر
است.

پیگرد و شکنجه وحشیانه میهن پرستان در کره جنوبی

اخیراً "کمیته دانشجویان کره جنوبی" نامه سرکشاده‌ای خطاب به دبیرخانه اتحادیه بین‌المللی دانشجویان در پراگ نوشته است که حاوی اخبار و تصاویر تکان‌دهنده‌ای از شرایط دشوار زندگی، کار و رزم جوانان و میهن پرستان در این کشور است. در ذیل مضمون این نامه سرکشاده به نظر خوانندگان می‌رسد:

"مدتیست که سرکوب خونین و پیگرد سازمان‌های دمکراتیک جوانان و دانشجویان در کره جنوبی تشدید شده است.

باند جنایتکار چون -دو- هو ان پس از دستگیری عده‌ای از فعالین تشکل دمکراتیک و توده‌ای "کمیته دفاع از دمکراسی" از طریق رسانه‌های گروهی تبلیغ می‌کنند که گویا "کمیته" یک سازمان پوششی کمونیستی بوده و به نفع "دشمن" کار می‌کرده است.

۲۶ تن از فعالین "کمیته دفاع از دمکراسی" اکنون هفت‌هست که وحشیانه تحت شکنجه قرار دارند. دژخیسان با استفاده از روش‌های وحشیانه شکنجه‌سی می‌کنند قربانیان خود را درم شکسته و از آنان "اعتراف" بگیرند؛ منظور اعتراف به "جرم" "کمونیست بودن" و در ادامه آن اعتراف "به فعالیت برای دشمن" (!) است. از منابع موثق خبر می‌رسد که دوستان ما پس از چندین روز بی‌خوابی اجباری روی یک استوانه چرخنده بسته شده و ده روز تمام هربار هشت ساعت در معرض حرارت بسیار زیاد قرار می‌گیرند به طوری که پوست آن‌ها دچار سوختگی حاد شده است. "کیم کون تائه" صدر جنبش جوانان برای دمکراسی، که در فوریه ۱۹۸۵ دستگیر شده بود بیش از یک سال است که همانند اعضای کمیته "دفاع از دمکراسی" و هزاران تن از زندانیان سیاسی رژیم تحت این گونه شکنجه‌های بربرمنشانه قرار دارد.

از آخرین شگردهای جنایتکاران شکنجه‌گر، روش "مرغ سوخاری" است؛ دست‌های قربانی پشت زانو او با دستپند به هم قفل می‌شوند؛ قربانی به طور وارونه از دستپند آویزان شده و به سقف اتاق وصل می‌شود. در این حال محلولی از آب و فلفل قرمز را با فشار وارد بینی او می‌کنند. قربانی بلافاصله دچار عطسه، تنگی نفس و تهوع می‌شود. در عین حال او را با کابل سیمی و باتون سربی کتک می‌زنند. استفاده از این روش شکنجه طی

چند روز به مرگ یکی از ۲۶ تن دستگیر شدگان منجر شد. پلیس سیاسی کره جنوبی با وقاحت در مطبوعات سانسور شده کشور اعلام کرد که قربانی مزبور در یک تصادف قنار راه آهن کشته شده است!...

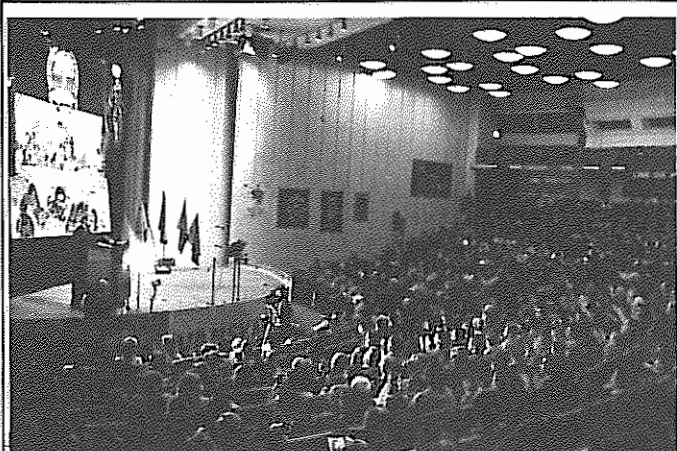
بنابر آمار رسمی منتشر شده از جانب مقامات رژیم در حال حاضر ۳۰۲ دانشجویه اتهام جرایم سیاسی در زندان به سر می‌برند و ۱۷۰۷ تن دیگر دایماً تحت تعقیب و مراقبت پلیس می‌باشند.

رژیم با ارتکاب این جنایات سعی دارد مانع عیان گردیدن حرکات و جنبش‌های مردم برای احیای دمکراسی و پایان دادن به حاکمیت دست نشاندهگان امپریالیسم شود. عیان گردیدن اعتراض عمومی به باصطلاح "اعتبار" رژیم که قرار است در سال ۱۹۸۸ برگزار کنند، بازی‌های المپیک باشد، لطمه می‌زند. رژیم کره جنوبی قصد دارد از طریق برگزاری بازی‌های المپیک ۱۹۸۸ خود را در متن توجه افکار عمومی قرار دهد و لذا با سرکوب مخالفین چهره‌اش را "بزرگ" می‌کند.

هم اکنون انتظار می‌رود که جنبش جوانان کره که خواستار وحدت صلح آمیز میهن، آزادی، دمکراسی و استقلال ملی هستند، در آینده نیز آماج حملات سرکوبگرانه رژیم فاشیستی قرار گیرد. محکوم ساختن این روش‌ها در حال و آینده بیش از پیش در حوزه وظایف جنبش جهانی جوانان و دانشجویان دمکرات قرار می‌گیرد. بجاست "فدراسیون جهانی جوانان دمکرات" و "اتحادیه بین‌المللی دانشجویان" که در مبارزه جهانی جنبش دمکراتیک جوانان و دانشجویان پیشرو و سازمان‌گر هستند کارزاری در دفاع از مبارزین دریند در کره جنوبی را آغاز کنند.

نامه سرکشاده "کمیته دانشجویان کره جنوبی" با درخواست‌های زیر به پایان می‌رسد. "با مراجعه به نمایندگان‌های رژیم کره جنوبی خواستار اعزام یک هیأت ناظر به درون کشور، کنترل وضع زندان‌ها و انتشار نام زندانیان سیاسی شوید!

با ارایه اسناد و مدارک رژیم کره جنوبی را به جرم جنایت و شکنجه برابر افکار عمومی جهان به محاکمه بکشائید! علیه پیگرد دستگیری غیرقانونی دانشجویان مخالف رژیم اعتراض کنید!"

در سالگرد انقلاب ثور، برای اعلام همبستگی با مبارزه شکومند خلق افغانستان علیه توطئه‌های امپریالیسم و برای رهایی ملی و پیشرفت، در سراسر جهان جلسات و میتینگ‌هایی برگزار گردید. در برگزاری این مراسم فداییان خلق نیز نقش بارزی داشتند. عکس بالا صحنه‌ای از مراسم همبستگی با انقلاب افغانستان در سوئد را نشان می‌دهد رفیق رولف هاگل دبیر اول حزب کمونیست کارگری سوئد در حال سخنرانی می‌باشد. در پایان این مراسم قطع‌نامه‌ای در حمایت از انقلاب افغانستان صادر شد که در بخش پایانی آن آمده است:

"جنبش رهایی‌بخش افغانستان بخش مهمی از مبارزه علیه امپریالیسم و استثمار، علیه ضد انقلاب و خفقان، علیه فقر و نادانی، به خاطر استقلال ملی و پیشرفت‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، برای آزادی زن و به خاطر صلح است. ما همبستگی خود را با مردم مبارز افغانستان و حزب دمکراتیک افغانستان در حرکت‌های تاریخی آن برای حفظ و پیشرفت کشور و با هدف بوجود آوردن جامعه‌ای آزاد و مرفه برای همه اعلام می‌داریم."

این قطع‌نامه از سوی حزب کمونیست کارگری سوئد و سازمان جوانان آن و نمایندگان سازمان‌های احزاب کمونیست شیلی، بولیوی، ترکیه، یونان، عراق و همچنین فداییان خلق ایران (اکثريت) و حزب توده ایران در سوئد امضا شده است.

برای اشتراك نشریات "کار" و "اکثريت" در خارج از کشور فرم زیر را پر کرده و همراه رسید بانکی پرداخت بپای اشتراك به آدرس نشریه ارسال نمایید:

دیگر نقاط	اروپا	بپای اشتراك نشریه "کار":	بپای اشتراك نشریه "اکثريت":
مارك ۱۳	مارك ۱۱	☐ شش ماهه	☐ سه ماهه
" ۲۴	" ۲۱	☐ يك ساله	☐ شش ماهه
مارك ۳۰	مارك ۲۷	☐ يك ساله	☐ يك ساله
" ۵۸	" ۵۲		
" ۱۱۵	" ۱۰۲		

آدرس کامل (لطفاً خوانا بنویسید):

AKSARIYAT
NO.104
MONDAY APR 28, 86
Address: **RUZBEH**
POSTFACH 1810
5100 AACHEN
W. GERMANY

حساب بانکی:

AUSTRIA - WIEN
BAWAG
NR. 029 10701-650
DR. GERTRAUD ARTNER